

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
UNIVERSITY OF CRETE

7^ο Διεθνές Συνέδριο
Νεοελληνικών Διαλέκτων
και Γλωσσολογικής Θεωρίας
6-8 Οκτωβρίου 2016
Σπίτι του Πολιτισμού, Ρέθυμνο

7th International Conference
on Modern Greek Dialects
and Linguistic Theory
6-8 October 2016
House of Culture, Rethymno

MGDLT7

Περιλήψεις
Abstract Booklet

ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
PERMANENT SCIENTIFIC COMMITTEE

Mark Janse, Ghent University
Brian D. Joseph, Ohio State University
Angela Ralli, University of Patras

ΤΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ (Πανεπιστήμιο Κρήτης)
LOCAL ORGANIZING COMMITTEE (University of Crete)

Ioanna Kappa, Department of Philology– Linguistics section
Marina Tzakosta, Department of Preschool Education
Eirini Tangalaki
Stathis Theodorakis

Επικοινωνία -Contact: mgdlt7@gmail.com

Χρηματοδότηση συνεδρίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ
- ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
- ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Funded by

UNIVERSITY OF CRETE

RESEARCH COMMITTEE
DEPARTMENT OF PRESCHOOL EDUCATION
DEPARTMENT OF PHILOLOGY

Συμμετέχοντες στο συνέδριο – Participants

Name	Affiliation	E-mail
Alekseli Vaso (Αλεξέλλη Βάσω)	University of Patras	alexelli@upatras.gr
Armostis Spyros	Cyprus University of Technology	sa449@cantab.net
Bagriacik Metin	Ghent University	Metin.Bagriacik@UGent.be
Baltazani Mary	University of Oxford	mary.baltazani@ling-phil.ox.ac.uk
Christodoulou Ch. (Χριστοδούλου Χαράλαμπος)	University of Cyprus	char.christ@yahoo.com
Chatzikyriakidis Stergios	University of Gothenburg	stergios.chatzikyriakidis@gu.se
Christoforou Nathalie	University of Cyprus	christoforou.c.nathalie@ucy.ac.cy
Coleman John	University of Oxford	john.coleman@ling-phil.ox.ac.uk
Frantzi Katerina	University of the Aegean	frantzi@rhodes.aegean.gr
Guardiano Cristina	Università di Modena e Reggio Emilia	cristina.guardiano@unimore.it
Hinskens Frans	Meertens Instituut & Vrije Universiteit Amsterdam	frans.hinskens@meertens.knaw.nl
Fliatouras Asimakis (Φλιάτουρας Α.)	Democritus University of Thrace	afliatouras@yahoo.com
Ioannidou Elena	University of Cyprus	ioannidou.elena@ucy.ac.cy
Janse Mark	Gent University	Mark.Janse@UGent.be
Joseph Brian	Ohio State University	joseph.1@osu.edu
Kainada Evia	Aristotle University of Thessaloniki	ekainada@gmail.com
Kakoyianni-Doa Fryni	University of Cyprus	frynidoa@ucy.ac.cy
Kappa Ioanna	University of Crete	kappa@uoc.gr
Kapsaski Ageliki (Καψάσκη Αγγελική)	Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων Ρεθύμνου	angelkapsaski@gmail.com
Katsanta Xanthi (Κατσαντά Ξανθή)	Φιλολόγος-Δικηγόρος	xanthikats@hotmail.com
Katsouda Georgia	Academy of Athens	katsouda@academyofathens.gr
Katsoyannou Marianna (Κατσογιάννου Μαριάννα)	University of Cyprus	marianna@ucy.ac.cy
Kisilier Maxim	Saint Petersburg State University	kisimac@gmail.com
Koutsoukos Nikos	Université catholique de Louvain	nikolaos.koutsoukos@uclouvain.be
Kribas Panayotis (Κριμπάς Παναγ.)	Democritus University of Thrace	pkrimpas@bscc.duth.gr
Lees Christopher	Aristotle University of Thessaloniki	ch.lees@yahoo.gr
Leivadara Athina Ioanna	Univeristy of Crete	athinaphl@gmail.com
Lengeris Angelos	University of Kent	lengeris.angelos@ucy.ac.uk
Liosis Nikos (Λιόσης Νίκος)	Institute of Modern Greek Studies, AUTH	nikosliosis@yahoo.gr
Makri Vassiliki	University of Patras	vasmakri@upatras.gr
Melissaropoulou D. (Μελισσαροπούλου Δήμητρα)	University of Patras	dmelissa@upatras.gr
Mertyris Dionysios	La Trobe University	dionys84@gmail.com
Michelioudakis Dimitris	University of York	dimitris.michelioudakis@york.ac.uk
Monville-Burston Monique	Cyprus University of Technology	burston.monique@ucy.ac.cy
Neokleous Theoni	University of Cyprus	neokleous.theoni@ucy.ac.cy
Nikolou Kalomoira	University of the Aegean	nikolou@rhodes.aegean.gr
Squillaci Maria Olimpia	University of Cambridge	mos26@cam.ac.uk
Papanicola Evanthi	Open University of Cyprus	evanthi.papanicola@st.ouc.ac.cy
Papazahariou Dimitris	University of Patras	papaz@upatras.gr
Pavlou Natalia	University of Chicago	npavlou@uchicago.edu

Petinou Kakia	Cyprus University of Technology	kakia.petinou@cut.ak.cy
Ploumidi Eirini	University of Crete	eirini.ploumidi94@gmail.com
Polaki Maria (Πολάκη Μαρία)	Φιλολογος, Πειραματικό Λύκειο Ρεθύμνου	polmaria75@gmail.com
Przedlacka Joanna	University of Oxford	joanna.przedlacka@ling-phil.ox.ak.uk
Ralli Angela	University of Patras	ralli@upatras.gr
Sipitanos Kostas (Σιπητάνος Κώστας)	Φιλολογος, Καθηγητής Μ.Ε.	sipitanoskonstant@gmail.com
Sitaridou Ioanna	University of Cambridge	is269@cam.ac.uk
Spathas Giorgos	HU Berlin	g.spathas@gmail.com
Stratidakis Zacharias (Στρατιδάκης Ζαχ)	Δάσκαλος, Σχολικός Σύμβουλος Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Ν. Χανίων	strharis@yahoo.gr
Taxitari Loukia	Cyprus University of Technology	taxitari@ucy.ak.cy
Torcolacci Giuseppe	Leiden University	giuseppeandrea1012@hotmail.com
Tsiplakou Stavroula	Open University of Cyprus	stavroula.tsiplakou@ouc.ac.cy
Tsolakidis Simeon (Τσολακίδης Συμ.)	University of Patras	tsolakidissimeon@gmail.com
Vassalou Nicole	University of Patras	vasnicol@hotmail.com

17.00-18.00 PLENARY TALK

Which dialect, what literacy?Stavroula Tsiplakou
Open University of Cyprus

The Greek Cypriot speech community is bidialectal and diglossic, Cypriot Greek being the naturally acquired variety and Standard Greek the superposed standard. This paper investigates the links between language variation and literacy practices, focusing on education policies and concomitant literacy practices in Cyprus. Past language policies dictated strict adherence to the language curricula of Greece, with no reference to linguistic variation; in contrast, the short-lived curriculum of 2010 adopted a critical literacy approach and proposed capitalizing on variation as a tool for increasing students' metalinguistic awareness. After describing the educational context in Cyprus in terms of language policy, the paper (a) investigates language variation in Greek Cypriot classrooms through ethnographic data; and (b) shows, through the presentation of a series of pedagogical interventions, how nonstandard varieties can become a useful tool for fostering metalinguistic awareness and critical literacy. The paper examines in detail the pedagogical approach in the 2010 curriculum which focused on deploying the naturalistic acquisition of Cypriot Greek as a means of fostering metalinguistic / sociolinguistic awareness with regard to the two varieties of Greek spoken on the island within a radical genre/critical literacy perspective. Contrastive analysis between Cypriot and Standard Greek was deployed in order to foster higher levels of metalinguistic awareness, not only at the structural/grammatical level, but, crucially, at the textual and communicative level; further, the aim was for the Cypriot Greek dialect to be exploited as a means of fostering awareness of sociolinguistic/register/stylistic variation depending on genre and community of practice and, ultimately, as a means of honing critical language awareness and critical literacy skills.

The paper further discusses the pedagogical concerns behind this curriculum's variationist agenda: First, the curriculum capitalizes on the fundamental constructivist assumption that the fostering of competence in a language variety that is extraneous to the speech community, in this case SMG, cannot be achieved in a linguistic 'vacuum', i.e. without taking into account the students' native variety *qua* linguistic capital (as well as linguistic right). Crucially, this curriculum assumed that more effective language learning and, interestingly, higher levels of competence in the Standard, will be achieved not through mere 'tolerance' of the dialect for 'psychological' purposes, i.e. in order merely to construct a more amenable learning environment, but through systematic contrastive teaching of the two varieties (as well as of hybrid forms involving code-switching and code-mixing), which was expected to foster high levels of metalinguistic awareness. Second, the teaching and learning of variation ought to be at the core of any critical literacy project *ex definitione*: if a critically literate student is expected to be able to analyze and assess the social-semiotic import of genre, register and speech-style as indexicals of social and cultural identities, identities-in-interaction, communities and habitus and, ultimately, ideologies and mechanisms of hegemony, this objective cannot be achieved without a critical examination of the linguistic 'building-blocks' of style, register and genre. To this effect, diglossic environments such as that of Cyprus, where variation between a standard and a nonstandard variety are already sociolinguistically and semiotically "laden," proffer a rich basis for the cultivation of what is, or should be at the core of

critical literacy agendas, namely the understanding of the role of various forms of language(s), vocabulary, grammatical and textual structure, in shaping discursive orders. To this effect, the new language curriculum capitalized on (a) Halliday's systemic-functional grammar, which views linguistic forms as aggregates of contextual parameters (tenor, field and mode); (b) models of genre literacy; (c) a dynamic model of literacy learning (rather than instruction) in which students select their own texts (including multimodal ones) and discuss critically the texts' structure, grammar and lexis as indexicals of different voices reflecting different social realities and ideologies, and actively co-create their own voice as a learning community; the hope was that this voice would be rich, polyphonic and varied, and, crucially, that students would develop a full appreciation of the multidimensionality of language as a vehicle for social change. In this sense, the teaching of variation and the fostering of critical metalinguistic awareness was a small yet crucial part of the whole project. The paper also discusses the ideological dimensions of various reactions to the curriculum and attempts to explore the reasons behind particular ideologically driven aspects of resistance to the proposed educational change.

18.30-19.00 Online youth language: the case of Greek secondary school pupils' digital language practices on Facebook

Lees Christopher
Aristotle University of Thessaloniki

This paper will examine the digital language practices of fifteen Greek secondary school pupils in their wall comments on Facebook, in an attempt to show how they draw on a variety of written resources in order to reconstruct characteristics associated with informal spoken youth language. The theoretical context on which this paper is based is that of digital orality (Soukup 2007, Soffer 2010), which is considered to be the latest stage of orality development, in which features of spoken language are expressed exclusively through the medium of writing.

By drawing on examples and evidence from an ethnographic analysis of comments produced by the pupils over a six month period, this paper will examine written representations of phonology, such as the repetition of vowels to represent prosody as in examples like *elaaaaaaa* and *s agapameeeeeeee*; evaluative vocabulary typical of youth language such as *gamato* and *akiro*; and oral discourse markers such as *e ma*, *ante* and *e*. In addition, this paper will explore the communicative uses of the aforementioned categories, as well as differences observed related to gendered uses of the various examples and the communicative contexts in which they occur.

References

- Soffer, O (2010). "“Silent Orality”: Toward a Conceptualization of the Digital Oral Features in CMC and SMS Texts". *Communication Theory* 20. International Communication Association. 387-404
- Soukup, P.A. (2007). "Orality and literacy twenty-five years later." *Communication Research Trends* 26 (4), 3-21

19.00-19.30 Teaching standard and dialectal Greek within a critical literacy framework: findings from a dialect-speaking context

Tsiplakou Stavroula & Evanthi Papanikola
Open University of Cyprus

The bias against dialect teaching and, more generally, on the use of the dialect in the language classroom, is well-documented for dialect-speaking communities such as the Greek Cypriot one (Ioannidou 2012; Tsiplakou 2007), and this despite recent research findings indicating that contrastive/comparative teaching of standard language and dialect help foster literacy skills at large (Tsiplakou & Hadjioannou 2010; Papanicola, 2010; Yakoumetti 2007). This paper presents data from year-long action research conducted in Grades 1, 5 and 6 in rural areas of Cyprus; the aim was the meaningful inclusion of elements of the Cypriot Greek dialect within a genre/critical literacy model, utilizing Cypriot Greek as both a tool and a medium for students' literacy development. Key instructional decisions involved not using the language textbooks imported from Greece, but opting for an array of authentic texts from various genres as well as audiovisual or other multimodal material. Great emphasis was placed on discovering and commenting on the contexts in which these texts occurred and in the establishment of intertextual links with similar texts, as well as on transformative or transmediative in-class group activities, and, crucially, on critical reflection on the purpose of these activities. Overcoming reluctance and negative stereotypes as regards the use of dialect as object of instruction was a challenging part of the interventions, as well as addressing 'zone of proximal development' issues, given the novelty of the approach in the Cypriot educational context. The data indicate that students gradually achieved a heightened degree of metalinguistic awareness of the differences between Standard and Cypriot Greek; they were moreover able to capitalize on this awareness when producing their own texts, whose design spontaneously centered on the sociolinguistic and stylistic implications of the use of variables often beyond those on which explicit instruction took place. Crucially, the approach was instrumental in the honing of critical literacy skills, as Standard/dialect features in different genres were consistently treated as indexicals of varying social-semiotic import.

References

- Ioannidou, E. (2012). Language Policy in Greek Cypriot Education: tensions between national and pedagogical values. *Language, Culture and Curriculum* 25, 215-230.
- Papanicola, E. (2010). Reaching "και" via "τζαι". Bidialectal teaching and linguistic awareness in Grade A. Phtiaka, H., S. Symeonidou & M. Socratous (eds) *Proceedings of the XI Conference of the Cyprus Pedagogical Association*, 375-384. Nicosia: Cyprus Pedagogical Association.
- Tsiplakou, S. (2007). Linguistic variation in the Cypriot language classroom and its implications for education. Papapavlou, A. & P. Pavlou (eds) *Sociolinguistic and Pedagogical Dimensions of Dialects in Education*, 236-264. Newcastle-upon-Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
- Tsiplakou, S. & X. Hadjioannou (2010). Teaching language variation: a pedagogical intervention. *Studies in Greek Linguistics* 30, 617-629. Thessaloniki: Institute for Modern Greek Studies.
- Yiakoumetti, A. (2007). Choice of classroom language in bidialectal communities: to include or to exclude the dialect? *Cambridge Journal of Education* 37, 51-66.

19.30-20.00 Ενεργοποιώντας το γλωσσικό πολιτισμικό κεφάλαιο των μαθητών: προσεγγίσεις και ερευνητικές εργασίες για το κρητικό ιδίωμα

Στρατιδάκης Ζαχαρίας
Δάσκαλος, Σχολικό Σύμβουλος Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Ν. Χανίων

Είναι γνωστό ότι η ελληνική γλώσσα σε καμία άλλη εκτός της σημερινής περιόδου δεν ομιλήθηκε ομοίμορφα. Στον ελληνόφωνο κόσμο είχαν διαμορφωθεί επί αιώνες τοπικές διαλεκτικές παραλλαγές, μία εκ των οποίων είναι η κρητική. Σήμερα η διάλεκτος αυτή, στην πραγματικότητα ιδίωμα, βρίσκεται σε διαδικασία διαρκούς υποχώρησης και αλλοίωσης.

Είναι γενικά παραδεκτό ότι ο διαλεκτικός λόγος αποτελεί το σημαντικότερο στοιχείο του παρελθόντος λαϊκού πολιτισμού και εξακολουθεί να είναι σημαντικός και για τον σύγχρονο. Έτσι, αν και η διδασκαλία της γλωσσικής ποικιλότητας προβλεπόταν τόσο από τα Αναλυτικά Προγράμματα των ετών 1982-84 όσο και από το Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών του 1999 και παρότι καταβλήθηκε προσπάθεια τα διδακτικά εγχειρίδια που στηρίχτηκαν σ' αυτά να εξοικειώσουν τους μαθητές με την ύπαρξη τοπικών γλωσσικών ιδιωμάτων, τα αποτελέσματα κρίνονται το λιγότερο ως ανεπαρκή.

Η ανακοίνωση περιγράφει δράσεις σχετικές με την προσέγγιση του κρητικού γλωσσικού ιδιώματος που έχει πραγματοποιήσει ο εισηγητής ως εκπαιδευτικός σε διάφορες τάξεις του δημοτικού σχολείου. Πρόκειται για ερευνητικές εργασίες (projects) που έγιναν στα πλαίσια του μαθήματος της ελληνικής γλώσσας και αναφέρονται σε μεταφορά διαλεκτικών κειμένων σε άλλες διαλέκτους και ιδιώματα, στη γλώσσα του αινιγματικού διαλόγου, στην εξοικείωση με το κρητικό δίστιχο και καθαρογλώσσημα, στη γνωριμία με τη γλώσσα του ριζίτικου τραγουδιού κ.ά. Ο εισηγητής θα εστιάσει στον τρόπο εργασίας, στις τροποποιήσεις και στα προβλήματα των διδακτικών προσεγγίσεων που επέλεξε.

20.00-20.30 Αξιοποίηση της κρητικής διαλέκτου και των μαντινάδων στο πλαίσιο της παιδαγωγικής των γραμματισμών

Καμάσκη Αγγελική & Κώστας Σηπιτάνος
Φιλολόγος – Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων Ν. Ρεθύμνου & Φιλολόγος

Στην εισήγηση αυτή παρουσιάζεται μια διδακτική παρέμβαση στο μάθημα της Λογοτεχνίας στο Γυμνάσιο Περάματος βασισμένη στην παιδαγωγική των γραμματισμών που αξιοποιεί την κρητική διάλεκτο με στόχο τη βελτίωση της αυτοεκτίμησης των αδύναμων μαθητών, τη ενίσχυση της θετικής στάσης απέναντι στο σχολείο και τη γλωσσική ποικιλότητα, και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων κριτικού γραμματισμού. Η κρητική διάλεκτος και το κειμενικό είδος της μαντινάδας αποτελούν ένα μέσο λαϊκής έκφρασης ιδιαίτερα διαδεδομένο στην περιοχή του Μυλοποτάμου.

Στη διδακτική μας παρέμβαση στο πλαίσιο της ενότητας “Οι φίλοι μας τα ζώα” οι μαθητές μελέτησαν τις σχέσεις ζώου - ανθρώπου. Εκμεταλλευόμενοι το ενδιαφέρον των μαθητών, τους αναθέσαμε να αναζητήσουν από οικογενειακά πρόσωπα και από το ευρύτερο κοινωνιοπολιτισμικό τους χώρο, μαντινάδες με ζώα. Με βάση, λοιπόν, τα κείμενα αυτά από το οικείο περιβάλλον τους σχεδιάστηκε μια διδασκαλία βασισμένη στα τέσσερα σημεία των Kalantzis & Cope (1999: 689-690).

1. Τοποθετημένη πρακτική: οι μαθητές έφεραν στην τάξη τις μαντινάδες που συνέλλεξαν ή ανακάλεσαν από την εμπειρία τους.
2. Ανοιχτή διδασκαλία: Απαγγελία των μαντινάδων από μαθητές στην τάξη και με την καθοδήγηση του διδάσκοντα συνειδητοποίηση των τρόπων με τους οποίους τα γλωσσικά στοιχεία του συγκεκριμένου κειμενικού είδους συμβάλλουν στην οργάνωση, σύσταση και κατανόηση των κειμένων (π.χ. διαλεκτικά γλωσσικά στοιχεία, προφορικότητα, ομοιοκαταληξία, κονδυλιές).
3. Κριτική πλαισίωση: που, πως και από ποιους τραγουδιούνται. Αναγνώριση των ταυτοτήτων που προωθούνται ή αποσιωπώνται, όπως η απουσία σχέσης προστασίας των ζώων από το άνθρωπο. Στη συνέχεια οι μαθητές αναζήτησαν στοιχεία για τα απειλούμενα είδη του νησιού και τα παρουσίασαν.
4. Μετασηματισμένη πρακτική. Ακολούθησε συζήτηση σχετικά με το κατάλληλο κειμενικό είδος που μπορεί να κινητοποιήσει τους κτηνοτροφικούς πληθυσμούς να ευαιθητοποιηθούν στην προστασία των ζώων. Προτάθηκε η μαντινάδα σε κρητική διάλεκτο, η οποία δημιουργεί κλίμα οικειότητας, αλλά και υπερηφάνειας για τη προστασία ενός ζώου που κατοικεί στο νησί. Οι μαθητές συνέγραψαν μαντινάδες στην τάξη με μια διαδικασία συνεργατική και δημιουργική, όπου οι αδύναμοι μαθητές, κυρίως, εκείνοι με αγροτική ή κτηνοτροφική προέλευση, είχαν κυρίαρχο ρόλο, καθώς βοήθησαν να επανασχεδιαστούν τα κείμενα των συμμαθητών τους ως αυθεντικοί χρήστες του ιδιώματος.

Μετά τη συγγραφή και την απαγγελία των μαντινάδων οι μαθητές παρακινήθηκαν να κατασκευάσουν πολυτροπικά κείμενα - αφίσες με τις μαντινάδες τους και ως ενεργοί πολίτες να τις τοιχοκολλήσουν σε σημεία προσιτά στους κτηνοτρόφους της περιοχής, που αποτελούν τον κύριο παράγοντα μείωσης των απειλούμενων ειδών. Οι μαθητές/πολίτες αντιμετωπίστηκαν ως ενεργητικοί δράστες, που αξιοποιώντας τους πρόσθετους μαθησιακούς πόρους της διαλέκτου επιχείρησαν να πετύχουν κοινωνικούς στόχους. Παράλληλα, ενισχύθηκαν οι μεταγλωσσικές και μεταγνωσιακές δεξιότητες των μαθητών (Matsagouras & Tsiplakou, 2008).

Με τη διδακτική αυτή παρέμβαση διαμορφώθηκαν γλωσσοδιδασκτικές δραστηριότητες που απηχούν τη γλωσσική ποικιλότητα της τοπικής κοινότητας με τη χρήση πρακτικών για την ανάπτυξη ενεργού διαλόγου σχολείου και κοινωνίας αξιοποιώντας την ποικιλότητα των κειμενικών δομών και το κειμενικό ρεπερτόριο των εξωσχολικών εμπειριών των μαθητών (Κωστούλη, 2015). Η διασύνδεση αυτή με τις πολιτισμικές αξίες και πρακτικές βοήθησε στο να έχει νόημα η μάθηση στο σχολείο, να αναπτυχθούν θετικές σχέσεις μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών και ένα υποστηρικτικό περιβάλλον μάθησης μέσω της πολιτισμικά διαμεσολαβημένης διδασκαλίας (Hollins, 2007).

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- Hollins R.E. (2007). *Ο πολιτισμός στη σχολική μάθηση*, (μτφρ: Δέσποινα Λάμπρου, επιμ. Luciana Benincasa), Αθήνα: Μεταίχμιο
- Kalantzis M. & B. Cope (1999). "Πολυγραμματισμοί: Επανεξέταση του τι εννοούμε ως γραμματισμό και τι διδάσκουμε ως γραμματισμό στα πλαίσια της παγκόσμιας πολιτισμικής πολυμορφίας και των νέων τεχνολογιών επικοινωνίας". Στο Α-Φ Χριστίδης (επιμ.) "Ισχυρές" και "ασθενείς" γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Όψεις του γλωσσικού ηγεμονισμού. Πρακτικά διεθνούς συνεδρίου, 26-28 Μαρτίου 1997, τ.2. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας. 680-695.
- Κωστούλη Τ. (2015). Από τη γλωσσική - κειμενική ομοιογένεια στη διεύρυνση της υβριδικότητας των τοπικών κοινοτήτων: τρόποι διαμόρφωσης και διδασκαλίας της κυρίαρχης ποικιλίας στο *Η διδασκαλία των νεοελληνικών ποικιλιών και διαλέκτων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση* (επιμ. Μ. Τζακώστα), Αθήνα: Gutenberg.
- Matsagouras E. G. & S. Tsiplakou (2008). "Who's Afraid of Genre? Genres, Functions, Text Types and their Implications for a Pedagogy of Critical Literacy". *Scientia Paedagogika Experimentalis* 45: 71-90.

18.00-18.30 **Νεοελληνικές διάλεκτοι στην εκπαίδευση: Διερευνώντας τις στάσεις των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης**

Πλουμίδα Ειρήνη
Πανεπιστήμιο Κρήτης

Η παρούσα έρευνα πραγματεύεται το ζήτημα της χρήσης και της διδασκαλίας των νεοελληνικών διαλέκτων στην εκπαίδευση. Προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει ότι οι εκπαιδευτικοί, παρά το γεγονός ότι δέχονται την αξία των διαλέκτων, αντιτίθενται στην ένταξη τους στην εκπαιδευτική διαδικασία (Pavlou & Papapavlou, 2004, Τσιπλάκου, 2007). Παράλληλα, οι Jorgensen & Pedersen (1989) διαπιστώνουν ότι, όταν οι μαθητές διορθώνονται από τους εκπαιδευτικούς, όποτε χρησιμοποιούν την διάλεκτο τους, με το επιχείρημα ότι έτσι παρεμποδίζεται η γλωσσική τους έκφραση, εσωτερικεύουν ένα αίσθημα μειονεξίας, πράγμα που επιδρά αρνητικά στην σχολική τους επίδοση. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι αφενός η διερεύνηση των γλωσσικών στάσεων των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σχετικά με τη χρήση και τη διδασκαλία των νεοελληνικών διαλέκτων στο σχολείο και αφετέρου η εξέταση του πως η χρήση και η διδασκαλία τους μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικά. Επιπλέον, τίθενται ερευνητικά ερωτήματα αναφορικά με τον συσχετισμό ανάμεσα στη μεταχείριση διαλεκτικού λόγου και σχολικής επίδοσης. Πραγματοποιήθηκε ποιοτική μελέτη. Η έρευνα διεξήχθη σε δύο Γενικά Λύκεια του Ηρακλείου Κρήτης και συμμετείχαν 20 εκπαιδευτικοί. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με την διαδικασία της συνέντευξης, η οποία αποτελούνταν από ερωτήσεις ανοιχτές - μη κατευθυντικές. Μετά την συλλογή των δεδομένων μέσω της ηχογράφησης, πραγματοποιήθηκε αποκρυπτογράφηση και μέσα από τις ερωτήσεις δημιουργήθηκαν και αναλύθηκαν οι κατηγορίες. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως η πλειονότητα των εκπαιδευτικών διάκειται αρνητικά απέναντι στη χρήση και τη διδασκαλία των διαλέκτων στο σχολείο. Επιπροσθέτως, εξέφρασαν την πεποίθηση ότι η χρήση διαλεκτικού λόγου από την πλευρά του μαθητή είτε προφορικά είτε γραπτά στο σχολείο έχει αρνητικό αντίκτυπο στην σχολική του επίδοση. Τα ευρήματα της μελέτης υποδεικνύουν ότι η ένταξη των διαλέκτων στο σχολείο είναι ένα ζήτημα, το οποίο χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Η ρυθμιστική στάση και οι επίμονες διορθώσεις του εκπαιδευτικού προς τον μαθητή στις περιπτώσεις χρήσης διαλεκτικού λόγου μπορεί να οδηγήσει τον μαθητή στην διαμόρφωση μιας κατώτερης αυτοεικόνας. Η εν λόγω μελέτη προσέφερε περαιτέρω γνώση στο ζήτημα της ένταξης των διαλέκτων στην γλωσσική διδασκαλία ενώ συγχρόνως εστίασε στη σχέση διαλεκτικού λόγου και σχολικής επίδοσης.

Βιβλιογραφία:

- Jorgensen, J. N., Pedersen, K. M. (1989). Dialect and education in Denmark. Στο J.Cheshire, V. Edwards, H. Munsterman, B. Weltens (Επιμ.), *Dialect and education: Some European perspectives*. Clevedon: Multilingual Matters, 30-47.
- Pavlou, P., Papapavlou, A. (2004). Issues of dialect use in education from the Greek Cypriot perspective. *International Journal of Applied Linguistics*, 14(2), 243-258.
- Τσιπλάκου, Σ. (2007). Γλωσσική ποικιλία και κριτικός εγγραμματισμός: Συσχετισμοί και παιδαγωγικές προεκτάσεις. Στο Η. Γ. Ματσαγγούρας (Επιμ.), *Σχολικός Εγγραμματισμός: Λειτουργικός, Κριτικός και Επιστημονικός*. Αθήνα: Γρηγόρης, 466-511.

18.00-18.30 Οι νεοελληνικές διάλεκτοι στην εκπαίδευση: προτάσεις ενσωμάτωσης της κρητικής διαλέκτου στη διδασκαλία

Πολάκη Μαρία
Φιλολόγος, Πειραματικό Λύκειο Ρεθύμνου

Η μητρική γλώσσα με τη μορφή της τοπικής διαλεκτικής ποικιλίας συνιστά τη βιωματική πλευρά της γλώσσας, μέσα από την οποία εκφράζεται ο ιδιαίτερος δεσμός μας με τον τόπο καταγωγής μας και τους ανθρώπους του.

Οι γλωσσολογικές προσεγγίσεις των τελευταίων δεκαετιών έχουν καταδείξει ότι η προφορική γλωσσική πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από εγγενή γλωσσική ανομοιογένεια η οποία προκύπτει και από την ταυτότητα του χρήστη και από την εκάστοτε επικοινωνιακή περίσταση.

Η εκπαίδευση σήμερα αντιμετωπίζει τις διάφορες γεωγραφικές ποικιλίες μιας γλώσσας σε συνάρτηση με τη νόρμα, την πρότυπη δηλαδή γλωσσική μορφή. Όσο μεγαλύτερο κύρος και διάδοση έχει η πρότυπη αυτή γλώσσα, τόσο περισσότερο παραγκωνίζει τη χρήση άλλων γλωσσικών ποικιλιών.

Ωστόσο, τα γλωσσικά ιδιώματα εμπλουτίζουν την εθνική γλώσσα και αποδίδουν το πνεύμα και το ήθος του λαού. Συχνά όμως αντιμετωπίζονται μειωτικά, η χρήση τους «στιγματίζεται» κοινωνικά και, ως εκ τούτου, περιθωριοποιείται.

Αν και δεν είναι δυνατή η συστηματική διδασκαλία των νεοελληνικών διαλέκτων, εν τούτοις, επειδή η γλώσσα συνιστά έναν ζωντανό οργανισμό, δεν πρέπει να αποκλειστούν από τη διδασκαλία. Με τη δημιουργική ενσωμάτωσή τους αφενός θα αμβλυνθούν τυχόν στερεότυπα σε σχέση με αυτές και αφετέρου οι μαθητές θα εμβαθύνουν στα γνωρίσματά τους, ώστε να κατανοήσουν τη συμβολή τους στη δόμηση της επίσημης γλώσσας.

Υπό το πρίσμα αυτό θεωρήθηκε σκόπιμο, στο πλαίσιο λειτουργίας του Ομίλου Ελληνικής Γλώσσας ο οποίος λειτούργησε στο Πειραματικό Λύκειο Ρεθύμνου κατά το σχολικό έτος 2012-2013, να έρθουν οι μαθητές σε πιο συστηματική επαφή με την κρητική διάλεκτο και τα γνωρίσματά της. Σε εβδομαδιαία βάση, στις δίωρες συναντήσεις που είχαμε με τους μαθητές μετά το πέρας του διδακτικού ωραρίου διερευνήσαμε τις βασικές πτυχές της κρητικής διαλέκτου.

Αρχικά, με τρόπο επαγωγικό, με αφετηρία δηλαδή συγκεκριμένα παραδείγματα χρήσης της κρητικής διαλέκτου, οι μαθητές οδηγήθηκαν στην καταγραφή των μορφοφωνολογικών της χαρακτηριστικών, συνάγοντας παράλληλα το συμπέρασμα ότι το κλιτικό της σύστημα διακρίνεται από αρκετά αρχαϊκά γνωρίσματα.

Εν συνεχεία, εστίασαμε στον τομέα του λεξιλογίου : οι μαθητές συνέλεξαν ένα corpus περίπου 200 διαλεκτικών λέξεων, τις οποίες πρώτα προσπάθησαν να κατηγοριοποιήσουν θεματικά (φυτά, ζώα, συγγενικές σχέσεις κ.ά.) και ακολούθως να αναζητήσουν σε σχετικά λεξικά την ετυμολογική τους προέλευση, εξάγοντας στο τέλος και παρατηρήσεις που επιβεβαίωσαν και σε επίπεδο λεξιλογικό τη διατήρηση πληθώρας αρχαϊσμών. Παράλληλα, δόθηκαν στους μαθητές κείμενα διαλεκτικά από την περίοδο της Κρητικής Αναγέννησης προκειμένου να διαπιστωθεί η ιστορική συνέχεια της διαλέκτου και η επιβίωση πολλών από αυτούς τους τύπους μέχρι τις μέρες μας.

Τέλος, οι μαθητές κλήθηκαν να παραγάγουν προσωπικό διαλεκτικό λόγο, είτε σε έμμετρη μορφή (μαντινάδες), είτε συνθέτοντας σύντομα αφηγήματα.

Η διδασκαλία και γενικότερα η συστηματικότερη εξοικείωση των μαθητών με τα κρητικά διαλεκτικά δεδομένα θα μπορούσε να υλοποιηθεί και στο πλαίσιο των Προγραμμάτων Σχολικών Δραστηριοτήτων που εκπονούνται κάθε χρόνο στα

σχολεία. Εντός του σχολικού ωραρίου, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο του μαθήματος της Ερευνητικής Εργασίας. Επίσης, οι διδάσκοντες φιλόλογοι έχουμε τη δυνατότητα ενσωμάτωσης της κρητικής διαλέκτου και στα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας, της Λογοτεχνίας και των Αρχαίων Ελληνικών. Στην πρώτη περίπτωση ενδείκνυται η αξιοποίηση της ενότητας Γλώσσα και Γλωσσικές Ποικιλίες στην Α΄ Λυκείου, όπου μπορεί να γίνει περαιτέρω εμβάθυνση στις τοπικές γεωγραφικές γλωσσικές ποικιλίες. Στη Λογοτεχνία μέσω της διδασκαλίας διαλεκτικών λογοτεχνικών κειμένων και στα Αρχαία Ελληνικά μέσω ετυμολογικών διασυνδέσεων με την ομιλούμενη κρητική διάλεκτο.

09.10-10.00 PLENARY TALK

Affixoids: an intriguing category in Modern Greek Dialects

Angela Ralli
University of Patras

In this presentation, I propose to deal with the morphological category of the so-called «affixoids» which can be classified as categorially marginal lexemes or categorially marginal affixes (Stevens 2000). Researchers usually appeal to their existence in order to show that there is no distinct boundary between compounding and derivation and thus, both word-formation processes should be subject to the same treatment, that is, morphology (see, among others, Booij 2005, Ralli 2010).

By drawing evidence from Modern Greek and its dialectal variation, I provide a thorough examination of three prefixoids: (a) the Aivaliot and Lesbian *plako-* (e.g. *plakumajirevu*, Δημελά 2010), which is a shortened form of the verbal stem *plakon* (INFL - *ome*); (b) the Heptanesian *mata-* et *xaiδο* (e.g. *matavlepo*, *xaidocimame*, *xaidokaiko*, Σιμήρης σε προετοιμασία) which originate from the Ancient Greek preverb *meta* and the Medieval Greek noun *xaiδι*, respectively.

On the basis of dialectal evidence, I intend to investigate the criteria for defining their existence, their morphological status and the consequences of this status for word-formation theory. In accordance with Stevens (2005) and Lightfoot (2011), I agree that affixoids are very useful for depicting the diachronic development of affixes out of lexemes (grammaticalization or morphologization cases). Furthermore, I propose that: (a) they constitute categories in between stems and affixes; (b) the usual path to form affixoids may be from compounding to derivation, that is from a more free to a more restricted status, but although rare, the opposite way may also exist; (c) the existence of affixoids as a distinct morphological category is language specific (see also Kastovsky 2009 on this matter).

Selected references

- Booij, G. 2005. Compounding and derivation: evidence for construction morphology. In Dressler, U., D. Kastovsky, O. Pfeiffer & F. Rainer (eds.), *Morphology and its Demarcations*, 109-132. Amsterdam: John Benjamins.
- Δημελά, Ε. 2010. *Η προθηματοποίηση στις νεοελληνικές διαλέκτους: συγχρονική και διαχρονική προσέγγιση*. Διδ. Διατριβή. Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Kastovsky, D. 2009. Astronaut, astrology, astrophysics: About combining forms, classical compounds and affixoids. In R. W. McConchie, Alpo Honkapohja, and Jukka Tyrkkö (eds.), *Selected Proceedings of the 2008 Symposium on New Approaches in English Historical Lexis (HEL-LEX 2)*, 1-13. Somerville: Cascadia Press.
- Lightfoot, D. 2011. Testing the suffixoidization of German –mann ‘man’. *Linguistica LI*: 273-282.
- Ralli, A. 2010. Compounding versus Derivation. In Scalise, S. & I. Vogel (eds.), *Cross-Disciplinary Issues in Compounding*, 57-71. Amsterdam: John Benjamins.
- Σιμήρης, Δ. σε προετοιμασία *Το ιδίωμα της Ιθάκης*. Διδ. Διατριβή. Πανεπιστήμιο Πατρών.
- Stevens, Ch. 2000. The derivational suffixes and suffixoids of Old Saxon. A panchronic approach to a linguistic category. *The American Journal of Germanic Linguistics and Literatures* 12: 53-79.
- Stevens, Ch. 2005. Revisiting the affixoid debate: on the grammaticalization of the word. In T. Leuschner, T. Mortelmans & S. de Groot (eds.) *Grammatikalisierung im Deutschen*, 71-84. Berlin: De Gruyter.

10.00-10.30 When Greek meets Romance: a morphosyntactic analysis of language contact in Aspromonte

Squillaci Maria Olimpia
University of Cambridge

Much research has been carried out regarding the Greek dialects spoken in the south of Italy, namely Greko in Calabria and Griko in Puglia. Nonetheless, little attention has been devoted to the Romance varieties spoken in the same areas. As first stated by Rohlfs (1972), the latter varieties seem to show ‘spirito greco e materia romanza’, meaning that although their lexis is Romance, their grammar is fully Greek. Since then, few phenomena have been analysed in order to confirm or discard Rohlfs’ thesis. The most studied case is the complementation system since the Romance varieties in contact with Greek recur to a dual complementiser system based on a realis/irrealis distinction apparently calquing the structure attested in Greek (Joseph 1983). Despite the studies on the complementiser system (Peristerà 1987, Calabrese 1993, Katsoyannou 1997, Cristofaro 1998, Roberts and Roussou 2003, Damonte 2008), the majority of the works has focused on the lexical rather than syntactic borrowings that have occurred between Greek and Romance and vice versa.

In this presentation, I shall summarise the final results of my PhD thesis on language contact in the Hellenophone area of Calabria, where the Greko and Bovesè (Romance) varieties are spoken. My research focuses on the verbal domain of these varieties. In particular, it aims at investigating the syntactic changes that have occurred in the Tense, Aspect, and Mood (TAM) domains of Greko and Bovesè as a result of a deep and intense contact between the two varieties.

In my thesis, I decided to follow a TAM trajectory, in order to investigate whether the implicational scale proposed by Matras (2007) regarding contact in the verbal domain can be applied to the Greko and Bovesè case as well. Matras (2007: 46) suggests that contact in the verbal domain usually occurs in the order Modality > Aspect > Tense. Starting thus from this scale, I have examined to what extent Greko and Bovesè share the same verbal structures in these three fields. As already stated above, the Bovesè Mood domain shows to have been heavily influenced by Greek. Nevertheless, there are not studies which concerns the Aspect and Tense domains of Greko and Bovesè. Therefore, in addition to Mood, I have explored the Tense and Aspect domains of these varieties, and I have provided an analysis for the type of changes that have occurred as a result of contact.

Ultimately, I have addressed the question of the hellenophone area in Calabria as metatypy area (Heine and Kuteva 2005), i.e. as an area in which Greko and Bovesè show a perfect equivalence of structures for what concerns, at least, the verbal domain.

In this presentation, I will therefore present the main results of this research.

References

- Calabrese, A. (1993) ‘The sentential complementation of Salentino: a study of a language without infinitival clauses’, in A. Belletti (a cura di), *Syntactic Theory and the Dialects of Italy*, Torino: Rosenberg & Sellier, 28-98.
- Comrie, B., 1976. Aspect: An Introduction to the Study of Verbal Aspect and Related Problems, Vol. 2 di Cambridge Textbooks in Linguistics, Cambridge University Press.
- Dahl, O. 2000. Tense and Aspect in the Languages of Europe - Empirical approaches to language typology, Typology of Languages in Europe (Project), Walter de Gruyter.
- Damonte, F. (2002) ‘The syntax and semantics of Salentino *ku*’. Paper presented at the XXVIII Incontro di Grammatica Generativa, Lecce 2002.
- Damonte, F. (2005) ‘La diffusione della particella ‘mi’ in alcune varietà messinesi: Problemi di metodo’. In *Dialetti in città. Atti del convegno, Sappada/Plodn (Belluno)*, ed. G. Marcato, 237–242. Padua: Unipress.

- Damonte, Federico (2008). 'Modo e negazione nei dialetti calabresi meridionali', *Quaderni di lavoro dell'ASIt* 8, 85-100.
- Damonte, F. (2009) 'La particella *mu* nei dialetti calabresi meridionali', in *Quaderni di lavoro ASIt* n. 9 (2009): pp. 101-117. *Studi sui dialetti della Calabria*, ed. D. Pescarini.
- Bernd H. and Kuteva T. (2005). *Language Contact and Grammatical Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hopper, P. J. and Traugott, E. C. 2003. *Grammaticalization*. Cambridge: Cambridge University Press, second edition.
- Joseph, B. (1983) *The Synchrony and Diachrony of the Balkan Infinitive*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Katsoyannou, Marianne. 1992. *Le parler gréco de Galliciano (Italie): Description d'une langue en voie de disparition*. Doctoral thesis, Université Paris VII.
- Katsoyannou, Marianne. 1997. Interventi simbiotici tra greco e romanzo nell'area linguistica calabrese. In *Atti del secondo incontro internazionale di lingua greca*, ed. E. Banfi, 513–531. Trento: Università degli Studi, Dip. di Scienze filologiche e storiche.
- Ledgeway, A. (1998) 'Variation in the Romance infinitive: the case of the southern Calabrian inflected infinitive', *Transactions of the Philological Society*, 96: 1-61.
- Matras, Y. (2007). 'The borrowability of grammatical categories', in Matras, Y. & Sakel, J. (eds.) *Grammatical borrowing in cross-linguistic perspective*, Berlin: Mouton de Gruyter pp. 31-74
- Peristerà, P. (1987) Per la definizione dell'isoglossa *ca/mu* nei dialetti calabresi mediani. *Quaderni del dipartimento di linguistica, Università della Calabria* 2:137–147.
- Lombardi, A. 1998. Calabria greca e Calabria latina da Rohlfs ai giorni nostri: La sintassi dei verbi modali -aspettuali. In *Sintassi storica. Atti del XXX congresso internazionale della Società di linguistica italiana*, Pavia, 26–28 settembre 1996, ed. P. Ramat and E. Roma, 613-626. Rome: Bulzoni.
- Roberts, I. e Roussou, A. (2003). *Syntactic Change. A Minimalist Approach to Grammaticalization*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Rohlfs, G. ([1972] 1997a). 'Ellenismo e latinità nelle iscrizioni di Sicilia, Calabria e Salento', in G. Rohlfs, *Studie e ricerche su lingua e dialetti d'Italia*, Firenze: Sansoni, 195-202.
- Rohlfs, G. ([1972] 1997d). 'La perdita dell'infinito nelle lingue balcaniche e nell'Italia meridionale', in G. Rohlfs, *Studie e ricerche su lingua e dialetti d'Italia*, Firenze: Sansoni, 318-32.
- Rohlfs, G. (1977). *Grammatica storica dei dialetti italogreci (Calabria, Salento)*, Monaco di Baviera: C.H. Beck'sche Verlagsbunchhandlung.
- Roussou, A. (2000). 'On the left periphery: modal particles and complementisers', *Journal of Greek Linguistics*, 1: 65-94.
- Tsimpli, I.-M. (1990). 'The clause structure and word order in Modern Greek', *UCL Working Papers in Linguistics* 2. 226-255.

10.30-11.00 Dialectal variation in the syntax of Greek demonstratives

Guardiano Cristina¹, Dimitris Michelioudakis², Metin Bagriacik³ & Ioanna Sitaridou⁴
 Univ. di Modena e Reggio Emilia¹, Univ. of York², Ghent University³ & Univ. of Cambridge⁴

Goals. We investigate (suspected) contact phenomena in dialectal syntax by studying demonstratives in Italo- and Asia Minor Greek. We show that exclusively DP-initial placement of demonstratives results from two possible diachronic paths, not necessarily driven by contact, with different dialects representing different stages in the respective paths.

Background. Guardiano (2014a) analyses demonstratives as *complex* items, (minimally) made of *definiteness* and *location*, which are either fused in one and the same item or “split” into two items, one of which is (often) the definite article. When split, *def* shows up in D. *Loc* appears either to the left of D, at least sometimes (*+strong partial loc*; cf. Appendix), or always lower (*-strong partial loc*). In the latter case, in some languages it exhibits the same behaviour as adjectives, in others not (*+/-adjectival loc*). DP-initial *loc* can either check D, allowing for no article, or not, obligatory co-occurring with the article (*+/-D-checking loc*). The assumed (uni- versal) merge position is in a “low definiteness” layer (Alexiadou et al

2007), below Adjectives and above low genitives (GenO, Longobardi et al, *in prep*): *D GenS Num Adjs Dem GenO N*.

Data. In Greek, demonstratives are split (Guardiano 2003, 2014b): *loc* items co-occur with definite articles (*-D-checking loc*). *Loc* can appear DP-initially (*+partial strong loc*) or low (*-strong loc*), in two positions: if the DP contains a pre-N adjective, *loc* immediately follows it; otherwise, *loc* remains in its base position, crossed over by N. Demonstratives can also occur in a post-N, post-genitive position, like postposed adjectives (*+adjectival loc*). In SaG*, demonstratives occur DP-initially and are never split. This pattern very closely resembles its Romance neighbours. In Calabria Greek, demonstratives appear DP-initially and alternate between a split and a fused form. Speakers (CGB) prefer the latter; split forms are frequent in written records (CGA, Guardiano et al 2015). In Cypriot Greek, *loc* occurs both DP-initially and lower, and contracted forms of pre-N Dems appear when the definite article starts with /t/. CaG* and RPG* independently force DP-initial placement of demonstratives, and demonstratives are split. In all Asia Minor varieties, genitives (GenO) are pre-N, hence *a fortiori* N never crosses low Dem⁰. In fact, PhG* activates precisely that position and features *Adj Dem N* orders. Such orders arguably represent the missing link between Greek and CaG/RPG. In the latter two languages, pre-N demonstratives have all been reanalysed as occupying the pre-D position. Crucially, in those varieties, the definite article is obligatorily spread to all [+N] elements, and thus both low and high demonstratives always precede a definite article, potentially forming a cue for [*+strong loc*]. Note that, in Asia Minor Greek, adjectives never raise higher than demonstratives, which would derive **AP>pre-D-Dem>N*. **Conclusions.** In Italiot Greek, [*+strong location*] arose as a result of generalising fused *Loc+Def*. This seems to be a Greek-internal process, with CyG, CGA, CGB & SaG representing the 3 successive steps of the change. Switch to [*+strong location*], in turn, arises from the reanalysis of low, pre-N, demonstratives (regardless of the amount of potential contact).

Appendix*

		.S. It. Rom	NTG	Grk	SaG CGB	CGA	.CyG	RPG CaG	.PhG
TPL	strong partial <i>location</i>	+	+	.+	.+	.+	.+	+	.+
TSL	strong <i>location</i> +TSP	+	-	-	+	+	-	+	-
TAD	adjectival <i>location</i> -TPL or -TSL	0	+	+	0	0	-	0	-
DGR	grammaticalized article	+	+	+	+	+	+	+	+
TSP	D-checking <i>location</i> +DGR	.+	-	.-	.+	.-	.-	-	.-
TDD	grammaticalized distal <i>location</i>	+. .	+	+	+	+	+	+	+

* Abbreviations used for the Greek varieties: ClG = Classical; NTG = New Testament *koine*; SaG = Salento Greek; CGB = Calabria Greek (written sources); CGA = Calabria Greek (speakers); CyG = Cypriot; RPG = Romeyka Pontic; CaG = Cappadocian; PhG = Pharsiot

Bibliography (erased for anonymity reasons)

- Alexiadou, A., Haegeman, L. Stavrou, M. (2007) *Noun phrase in the generative perspective*. Berlin, Mouton De Gruyter.
- Manolessou, I., Panagioditis, P. (1999) Τα δεικτικά της Ελληνικής και οι σχετικές επιποκλές. In: S. L. Tsoxatzidis, M. Koutita, A. Harambopoulos (eds), *Studies in Greek linguistics: Proceedings of 19th Annual Meeting of the Department of Linguistics, Faculty of Philology*. Thessaloniki: Aristotle University of Thessaloniki. 199-212.
- Guardiano, C. (2003) *Struttura e storia del sintagma nominale nel Greco Antico. Ipotesi parametriche*. Tesi di dottorato, Università di Pisa.
- Guardiano, C. (2014a) Demonstratives within DPs: a cross linguistic description. Ms. Università di Modena e Reggio Emilia, UCLA.
- Guardiano, C. (2014b) Fenomeni di contatto sintattico in Italia meridionale? Alcune note comparative. In: D. Pescarini, S. Rossi (eds) *Quaderni di lavoro ASIIt* 18: 73-102.
- Guardiano, C., D. Michelioudakis, A. Ceolin, M. Irimia, G. Longobardi, N. Radkevic, G. Silvestri, I. Sitaridou (2015) South by SouthEast. A syntactic approach to Greek and Romance microvariation. *L'Italia Dialettale*.
- Longobardi, G., M. Irimia, D. Michelioudakis, N. Radkevich (in prep.) *On Genitives*. Ms. University of York.

11.30-12.00 Greek Polydefinites from Dialectological and Balkan Perspectives

Joseph Brian
Ohio State University

Balkan Romance has a so-called adjectival article that functions in noun phrases and in adjectival substantivization, as in (1) from Romanian:

1. a. băiatul cel mare
boy.DEF CEL big
'the big boy'
b. cel mare
CEL big
'the big one'

A similar usage can be found in some varieties of Aromanian with the ostensible demonstrative *atsel-*; Capidan (1932: 400) cites phrases like *omlu atsel bun(lu)* 'the good man' for the Aromanian of Greece, and more recently, Campos (2005: 313), for what he calls Arvantovlaxika, gives:

- (2) pul'i-l'i atsel'i ñits-l'i
birds-the "those" small-the
'the small birds'.

Campos (2005: 318) claims the Aromanian structure in (2) is borrowed from Greek, a plausible suggestion given that Aromanian has been in contact for centuries with Greek and shows other effects of this contact.

Still, this claim appears to be unlikely, as an exact parallel to (2) seems to be lacking in Greek. While (3) is structurally possible:

- (3) to puli (afto) to mikro
the bird this the small

it is not clear that (3) has the intended non-demonstrative reading of 'the small bird'. Some

speakers report that (3) has only a reading with a clear demonstrative, ‘this small bird’, a reading not available in Aromanian; it is the case, though, that some speakers do report that the demonstrative meaning is not salient and that a non-demonstrative reading is available for (3). Clearly, this question bears on the historical relationship between the Greek and the Aromanian construction and thus is a ripe area for further study.

I report here on the results of a survey that clarifies the situation with the distribution of the different readings in (3) from a dialectological perspective. I then tie it to a more general Balkan language-contact question, since Albanian too has a similar construction. Greek dialectology is thus in a position to shed some light onto this thorny issue in Balkan linguistics.

12.00-12.30 Clitic pronouns in Modern Greek dialects and Wackernagel’s law

Kisilier Maxim
St. Petersburg State University

Pronominal clitics are one of the most popular subjects in Hellenic studies. They were and still are very much discussed both from the point of view of their historical development (cf. bibliography in Pappas 2004) and their morphological status (Philippaki-Warbuton & Spyropoulos 1999, Condoravdi & Kiparsky 2001, Joseph 2002). In his recent article Martin Haspelmath (In Progress) clearly demonstrated that approaches to clitic phenomenon differ so much that pretty often the result of various approaches can hardly be compared. I suggest that term ‘clitic’ should be treated in its initial meaning— i. e. a morpheme that has syntactic properties of a word but lacks its own stress. Thus I intend to treat weak pronouns as a purely prosodic phenomenon.

In my report I am going to analyze pronominal clitics in three Modern Greek dialects (Azov Greek, Pontic and Tsakonian) from the point of view of Wackernagel’s law and its extensions. The material I want to introduce and to discuss here was collected during my expeditions to Greek villages around Mariupolis (2003–2005) and to Tsakonia (2010–2016) and interviews (2015) with a native speaker of Pontic from Gvarda/Lindava (her ancestors were from Ordu). It is the first time when Azov Greek and Tsakonian data are used for the studies of clitic pronouns.¹ Pontic, Azov Greek and Tsakonian demonstrate three patterns of weak pronoun positioning. I believe that these patterns correspond to different chronological stages of prosodic evolution in Greek.

Bibliography

- Condoravdi, Cleo & Paul Kiparsky. 2001. Clitics and clause structure. *Journal of Greek Linguistics* 2. 1-40.
- Haspelmath, Martin. In Progress. Defining vs. diagnosing linguistic categories: a case study of clitic phenomena. In Błaszczak, Joanna, Dorota Klimek-Jankowska & Krzysztof Migdalski (eds.), *How categorical are categories?* Berlin: De Gruyter Mouton.
- Joseph, Brian D. 1990. The benefits of morphological classification: On some apparently problematic clitics in Modern Greek. In Dressler, Wolfgang U., Hans C. Luschützky, Oscar E. Pfeifer & John R. Rennison (eds.), *Contemporary morphology*, 171-181. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Joseph, Brian D. 2002. Defining word in Modern Greek: A response to Philippaki-Warbuton and Spyropoulos (1999). In Booij, Geert & Jaap Van Marle (eds.), *Yearbook of Morphology 2002*, 87-114. Dordrecht: Kluwer.

¹ Azov Greek pronominal clitics were described only from the point of view of their formation (Παππού-Ζουραβλιόβα 1998), while Tsakonian weak pronouns attracted attention because of some strange peculiarities in clitic doubling (Joseph 1990).

- Pappas, Panayiotis. A. 2004. *Variation and morphosyntactic change in Greek. from clitics to affixes*. Hampshire, New York: Palgrave MacMillan. Philippaki-Warbuton, Irene & Vassilios Spyropoulos. 1999. On the boundaries of inflection and syntax: Greek pronominal clitics and particles. In Booij, Geert & Jaap Van Marle (eds.), *The Yearbook of Morphology 1998*, 45-72. Dordrecht: Kluwer.
- Παππού-Ζουραβλιόβα, Αικατερίνη. 1998. Μορφολογία των νεοελληνικών ιδιωμάτων της Ουκρανίας. Οι αντωνυμίες και η ταξινόμησή τους στην ταυροροουμαϊκή διάλεκτο των Ελλήνων της Μαριούπολης σε σύγκριση με τη νέα ελληνική.

12.30-13.00 Prepositional genitives in Northern Greek beyond suppletion

Chatzikiyriakidis Stergios¹, Dimitris Michelioudakis² & Giorgos Spathas³
University of Gothenburg¹, University of York² & HU Berlin³

In a number of Greek dialects, prepositional phrases headed by *apo* ‘from’ are used as genitive substitutes, with their distribution usually being morphologically conditioned: inflectional genitives and PP genitives are in complementary distribution, with the latter serving as suppletive forms filling paradigmatic gaps, e.g. plural genitives (Kavakli/Eastern Rumelia and most Northern Greek varieties) or genitives of non-bisyllabic nouns (Roumoukliotika/Imathia) and of unassimilated loan- words (Italiot/Calabria Greek, Katsoyannou 1996). This paper investigates genitives in the varieties of Grevena and Kozani, in which the prepositional realisation has been extended well beyond cases of suppletion and has become possible for all NPs (with the possible exception of proper names), in all contexts where an inflectional genitive is allowed. While *apo*-PPs are usually favoured as genitive substitutes when the context is compatible with a *source* or *partitive* interpretation of the adnominal argument, in the varieties in question *apo*-PPs can support the full range of relations typically expressed through inflectional genitives:

- (1) tu vivliu ap tun dhimarxu (Grevena Greek)
the book APO the mayor

‘the book brought/owned/written/assigned by the mayor’

SOURCE/POSSESSION-CONTROL (cf. Barker 2008)/AUTHOR/PRAGMATIC R-relation

- (2) Fotografies ap ts pethamen’ ts dimarxei THEME
pictures APO the dead the mayors

‘pictures of(=depicting) the dead mayors’

Moreover, *apo*-genitives are iterable and, when iterated, ambiguous with respect to theta-assignment:

- (3) i perigrifi ap tun dhimarxu ap ta pidja
the description APO the mayor APO the children

‘the mayor’s description of children/(?)the children’s description of the mayor’

cf. *I perigrifi tu Jani tu atiximatos

At the same time, when co-occurring with another genitive argument realised by a different, structurally higher, form, e.g. a possessive pronoun, a strict thematic hierarchy (of the form ‘Possessor>Agent>Theme’) seems to be respected: a structurally lower genitive argument cannot take up a theta-role which is higher in the hierarchy than the role of the higher argument:

- (4) i diki m fotografia ap tun dhimarxu
the own my picture APO the mayor

I=possessor, mayor=author/I=possessor, mayor=theme/I=author, mayor=theme

*I=author, mayor=possessor/*I=theme, mayor=possessor (the ‘source’ interpretation for the *apo*-PP is also independently available).

We argue that the varieties in question have fully developed a prepositional genitive system, alongside inflectional genitives, possessive pronouns etc., akin to prepositional genitives familiar from languages such as Romance/Bulgarian, and analysable as so-called ‘free genitives’ (Longobardi & Silvestri 2013), as opposed to the non-iterable, postnominal/post-adjectival ‘functional’ genitive of SMG (L&S’s (2013) ‘GenO’). Analysing more closely the landscape of variation, considering grammars with different degrees of Standard Modern Greek interference, as well as older written data documenting the variety of Kozani (Christodoulou 2015) we argue for a possible diachronic path which, if uninterrupted/unaffected by SMG, would/might give rise to the prevalence of the prepositional realisation, with GenO being only residual (namely restricted to proper names), in a way reminiscent of the history of Romance genitives and of the synchronic situation in certain S.Italian dialects (cf. Silvestri 2013)

14.30-15.00

Cappadocian in the Social Media Era

Janse Mark
Ghent University

Until very recently, Cappadocian Greek seemed to have disappeared without a trace. Linguists and dialectologists even believed it had become extinct altogether. However, one Cappadocian variety, Mišótika, is still spoken in some villages and towns in the decentralized administrations of Macedonia and Thrace, Epirus and Western Macedonia, and Thessaly and Central Greece. The dialect is undergoing attrition under the growing pressure of Standard Modern Greek and its regional varieties and is actually being re-Hellenized. Even the oldest speakers make free use of Greek instead of Misiótika words and expressions and attrition is noticeable in at the phonological, morphological and syntactic levels. As a result, there are now many semi- or even would-be speakers whose speech is located somewhere on a continuum from Mišótika with Standard or Regional Modern Greek elements in it to Standard or Regional Modern Greek with Mišótika elements in it - in both cases mostly words and phrases. Over the past ten years, we have witnessed a growing interest in Mišótika as a marker of (Mišótika) Cappadocian identity. Speakers feel more confident to speak their language in public, for instance at the annual Gavoustima, where theatrical plays in Mišótika are now regularly performed by the *sylogos* of Néο Agionéri (to the amusement and also to bewilderment of the audience). Remarkably and very fortunately, Mišótika is now also used in the Social Media. I will concentrate here on Facebook, especially on the page called *Έναρξη Διδασκαλίας Εκμάθησης Μυστιώτικου Ιδιώματος* (group 470281169768316 on FB). The title is identical with the subtitle of Thomas Fates’ book *Χιργός α ας χαρίσ’*, which is some sort of “Teach Yourself Mišótika” and in which, interestingly, a special orthography for Mišótika has been developed. I will discuss the kind of information found on the FB page: questions, questionnaires, explanations of words and short phrases, folktales and other short stories, audio & video clips etc. Particular attention will be paid to the problems of using the Greek alphabet to write Mišótika in relation to the ongoing phonological attrition and also to the insecurity when it comes to interpretation linguistic phenomena in Mišótika.

15.00-15.30 **Ιταλικές διαλεκτικές λέξεις ελληνικής προέλευσης: Η συμβολή της ιταλιωτικής διαλέκτου**

Κριμπάς Παναγιώτης
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Οι λέξεις ελληνικής προέλευσης αφθονούν σε νότιες ιταλικές διαλέκτους και ιδιώματα, αν και δεν είναι λίγες και σε κεντρικές και βόρειες ιταλικές διαλέκτους και ιδιώματα, ιδίως τη Βενετική. Το παρόν άρθρο πραγματεύεται κάποια αξιοπρόσεκτα άμεσα ελληνικά λεξικά δάνεια σε νότιες ιταλικές διαλέκτους και ιδιώματα, αναγόμενα είτε στην καθομιλούμενη Λατινική των οικείων περιοχών ως άμεσα δάνεια από την αρχαία Ελληνική που συνεχίστηκαν αδιάκοπα μέχρι τις σημερινές ιταλικές διαλέκτους, είτε αναγόμενα στη μεσαιωνική και/ή νέα Ελληνική. Το υλικό αντλήθηκε από αντίστοιχα λήμματα που παραθέτουν και ετυμολογούν οι Cortelazzo και Marcato (2005). Αρκετές από τις ελληνικές ετυμολογήσεις που παραθέτουν οι συγγραφείς παρουσιάζουν ελλείψεις, κυρίως από την άποψη ότι συχνά παραγνωρίζουν – ή δεν θίγουν καν – το ζήτημα της αρχαίας, μεσαιωνικής, νέας ή διαλεκτικής ελληνικής καταγωγής κάθε λέξης, ενώ δεν αναφέρουν τους ιταλιωτικούς τύπους. Ωστόσο, από το υλικό που εξετάζεται εδώ προκύπτει σαφώς ότι, συχνά, το «κλειδί» για την ορθή ετυμολόγηση άμεσων ελληνικών λεξικών δανείων σε διαλέκτους και ιδιώματα της Νότιας Ιταλίας πρέπει να αναζητείται σε μαρτυρούμενους (Καραναστάσης 1984, 1986, 1988, 1991, 1992) ή αμάρτυρους νεοελληνικούς τύπους της ιταλιωτικής διαλέκτου (καλαβριακού και απουλιακού ιδιώματος). Το παρόν άρθρο φιλοδοξεί να καλύψει, στο μέτρο του εφικτού, τα κενά στην περιγραφή σε σχέση με την ιταλιωτική διάλεκτο, είτε μέσω τροποποίησης (διόρθωσης, συμπλήρωσης) του οικείου λήμματος, είτε μέσω εισήγησης νέας ετυμολογικής πρότασης· πέραν, όμως, της καθαρά ιστοριογλωσσολογικής του αποστολής, αυτό το άρθρο φιλοδοξεί να αποτελέσει ακόμη ένα μικρό βήμα προς την ευρύτερη συνειδητοποίηση του άλλοτε σημαντικού ρόλου της Ελληνικής στην Ιταλική Χερσόνησο και των στενότερων επαφών μεταξύ Ρωμαίων/Ιταλών, αφενός, και Ελλήνων, αφετέρου, στο πλαίσιο μιας στενότερης αλληλεπίδρασης που, εντέλει, συνέβαλε αποφασιστικά στη διαμόρφωση αμφοτέρων των ταυτοτήτων.

Βιβλιογραφία (περίληψης)

- Cortelazzo, M. και Marcato, C. (2005) *Dizionario etimologico dei dialetti italiani* (Torino: UTET Libreria).
Καραναστάσης, Α. (1984/1986/1988/1991/1992) *Ιστορικών λεξικών των ελληνικών ιδιωμάτων της Κάτω Ιταλίας*, τόμ. Α'/Β'/Γ'/Δ'/Ε' (Αθήναι: Ακαδημία Αθηνών).
Ralli, A. (2012) "Verbal Loanblends in Griko and Heptanesian: A Case Study of Contact Morphology", *L'Italia dialettale: rivista di dialettologia italiana* 73: 111–132.

15.30-16.00

Η παρετυμολογία στις νεοελληνικές διαλέκτους

Φλιάτουρας Ασημάκης
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Παρετυμολογία είναι η εσφαλμένη ετυμολογική σύνδεση μιας λεξικής μονάδας με άλλη με αποτέλεσμα την αλλαγή στη μορφή και/ή τη σημασία με στόχο τη μορφοσημασιολογική διαφάνεια (βλ. ενδεικτικά για την ελληνική γλώσσα Μωυσιάδη 2005, Fliatouras, Voga & Anastassiadis-Symeonidis, under press). Στις διαλέκτους το φαινόμενο παρουσιάζει ιδιαίτερη επίδοση. Χαρακτηριστικά είναι τα παρακάτω παραδείγματα: τουρκ. *mahamur* «μεθυσμένος» > *μαχαμούρης* «τεμπέλης, ασχημομούρης» (Δωδεκάνησα), ΚΝΕ *μπρασελέ* > *μπρατσολέ*

(Κέρκυρα), ΚΝΕ *δυσεντερία* > *λυσεντερία* (σε πολλές διαλέκτους), ιταλ. *lugliatica* «τα σταφύλια που ωριμάζουν τον Ιούλιο» > *λιάτικα* (Κρήτη) κλπ.

Ο στόχος της ανακοίνωσης είναι να μελετηθεί η παρετυμολογία στις νεοελληνικές διαλέκτους (Ποντιακά, Κυπριακά, Πελοποννησιακές Διάλεκτοι, Επτανησιακά, Δωδεκανησιακά, Κρητικά κλπ.) με βάση υλικό (περίπου 500 τύποι) συλλεγμένο από διαλεκτικά λεξικά και από το Αρχείο Νεοελληνικών Διαλέκτων της Ακαδημίας Αθηνών. Συγκεκριμένα:

- Θα ενισχυθεί η άποψη των Fliatouras, Voga & Anastassiadis-Symeonidis (under press), σε αντίθεση με την μέχρι τώρα αντιμετώπιση του φαινομένου (βλ. ενδεικτικά McMahon 1994, Sascha 2015), ότι η παρετυμολογία είναι ένα φαινόμενο αναλογικής αλλαγής που: (α) έχει συστηματικότητα και σχετική προβλεψιμότητα, καθώς επενεργεί σε συγκεκριμένες κατηγορίες λέξεων (δάνεια, λόγιους τύπους, δυσπρόφερτες λέξεις) και συγκεκριμένα μορφοφωολογικά περιβάλλοντα με βάση ένα συνεχές φωνολογικής, μορφολογικής και σημασιολογικής επενέργειας που λειτουργεί με βάση φωνολογικούς (προσθήκη, αποβολή, αφομοίωση, ανομοίωση κλπ.), μορφολογικούς (επανανάλυση, σύμφυση, επανετυμολόγηση) και σημασιολογικούς (μεταφορά, μετωνυμία, υπερβολή κλπ.) μηχανισμούς, και (β) δεν έχει μόνο φωνολογική αλλά και μορφολογική διάσταση.
- Θα εντοπιστούν με βάση τη μορφοσημασιολογική ανάλυση του υλικού τα ιδιαίτερα μορφολογικά και σημασιολογικά χαρακτηριστικά του φαινομένου τόσο ενδοδιαλεκτικά όσο και σε σχέση με την παράλληλη λειτουργία του στην Κοινή Νεοελληνική.
- Θα μελετηθούν οι αιτίες που καθιστούν το φαινόμενο παραγωγικό στις διαλέκτους, όπως ο ρόλος της διαχρονίας, της κοινωνιογλωσσολογίας και κυρίως της γλωσσικής επαφής (για παράδειγμα, η επαφή της τουρκικής και της βενετσιάνικης με συγκεκριμένες διαλέκτους έχει ως αποτέλεσμα την τροφοδότησή τους με πλήθος παρετυμολογιών).

Τέλος, κατά την μελέτη του φαινομένου, θα απαντηθούν ερωτήματα, όπως τα εξής:

- Είναι δυνατός ο εντοπισμός «διαλεκτικών καθολικών»;
- Είναι δυνατή η παρετυμολογική διαλεκτική ποικιλία και σε ποιο επίπεδο;
- Ποια είναι η σχέση των ανταγωνιστικών τύπων ανάμεσα στην Κοινή και τις διαλέκτους;

Βιβλιογραφία

Fliatouras A., M. Voga & A. Anastassiadis-Symeonidis (under press). “Le paretymologie comme mecanisme de changement linguistique”. In *the Colloque International « Etymologies populaires, savantes et pseudo-savantes* (February 2016).

Φλιάτουρας, Α. (υπό έκδοση). *Η μορφολογική αλλαγή στην ελληνική γλώσσα: μια συνοπτική παρουσίαση*. Αθήνα: Πατάκης.

McMahon, A. 1994. *Understanding Language Change*. Cambridge University Press.

Μωυσιάδης, Θ. 2005. *Ετυμολογία: Εισαγωγή στη Μεσαιωνική και Νεοελληνική Ετυμολογία*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.

Ράλλη, Α., 2005. *Μορφολογία*. Αθήνα: Πατάκης.

Sascha, M. “Word-formation and folk etymology”. In Müller et al. (eds.) *International Handbook of the Languages of Europe* Vol. 2, pp. 1002-1020, de Gruyter

16.00-16.30

The Pragmatic Field in Phrasiot Greek

Bagriacik Metin
Ghent University

Data: In Phrasiot Greek, a certain particle (*μόριο*, Andriotis 1948:53)—*ki*—is employed in a number of *prima facie* unrelated constructions. First, it can optionally follow verbs (and other clause-mate materials of the verb if there are any), when these verbs introduce quotes (1). Second, it can follow assertive predicates (and other clause-mate materials) that select

complement clauses (2). Third, certain sentential adverbs can be followed by the *ki* immediately (3) and when they are, they receive an exclusively speaker-oriented reading (given in (3a)) and lose the impersonal/punctual reading (given in (3b)). Finally, it occurs in clause-final position where it acts as an emphatic particle (4).

Analysis: Close scrutiny reveals that in each of (1)–(4), the *ki* particle is employed as a device geared to influencing the interlocutor’s epistemic vigilance, the capacity of the communicator to display his/her competence, benevolence and trustworthiness to the hearer (Wilson 2011:16–18). Based on the Cartographic Approach which defends the syntactization of the interpretive domains, I propose that the unique semantics of the *ki* is encoded in the clause structure. Following recent arguments for the existence of a pragmatic field—Speech Act Phrase (SAP) in particular—above the CP-layer (Speas and Tenny 2003, Hill 2007, Haegeman and Hill 2011), where discourse/pragmatic roles are mapped onto syntax, I propose, by evidence from the adverb+*ki* constructions, that the *ki* is a clitic merged as the head of the SAP. This analysis carries over to the other construction types in (1)–(2) and (4). Then, the apparent structural differences between (1)–(4) reduce to the attraction of certain sentential adverbs merged in Mod(ifier)P to Spec,SAP (in (3)), or the clausal movement (of ForceP) to Spec,SAP in the lack of sentential adverbs, in (1)–(2) and (4). Within this approach, quotative-constructions (1), predicate-complement-constructions (2) and emphatic clauses (4) turn out to be the same construction, the only difference among them being whether there is a quote/complement clause linked to the superordinate clause or not. The similar status of the quotes and the complement clauses in the environment of the *ki* is verified by the unavailability of *Wh*-Movement out of the complement clause and the lack of negative polarity item licensing within the complement clause by the matrix negation.

- (1) O Xadzefendís le ta (ki) ‘si títi dáraksis ta aútsa?’
 the.NOM Haciefendi.NOM say.3SG 3OBJ KI you.NOM why meddle.PAST.2SG 3OBJ such
 ‘Haciefendi says, ‘why did you meddle it this way?’’ (quotative-construction)
- (2) émasan da penendáu tun (ki) [čo a ftásun sa túæ tun].
 vow.PAST.3PL 3OBJ among them KI not FUT.DEF reach.PNP.3PL to.the.ACC feathers.ACC their
 ‘they vowed among themselves that they will not harm a hair on one another’s head.’
 (predicate-complement-construction)
- (3) tamán (ki) atós en én to axullús.
 undoubtedly KI he.NOM be.3SG most the.NOM smart.NOM
 (a) ‘undoubtedly, he is the smartest (one).’
 (b) ‘it is without doubt that he is the smartest (one)’ (adverb+*ki* construction)
- (4) piésin aúča a vreší (ki).
 catch.PAST.3SG such a rain.NOM KI
 ‘Such a heavy rain started.’ (emphatic clause)

References

- Andriotis, N. P. 1948. *To glossiko idhioma ton Pharason*. Athens: Ikaros.
- Speas, M. and C. Tenny. 2003. Configurational properties of point of view roles. In *Asymmetry in Grammar*, ed. by A. M. Di Sciullo 315–343. Amsterdam: J.Benamins.
- Hill, V.. 2007. Romanian adverb and the pragmatic field. *The Ling. Rev.* 24:61–86.
- Haegeman, L. and Virginia H.. 2011. The syntacticization of discourse. In *Syntax and its limits*, ed. by R. Folli, C. Sevdali and R. Truswell, 370–390. Oxford: OUP.
- Wilson, D. 2011. The conceptual–procedural distinction: Past, present and future. In *Procedural meaning: Problems and perspectives*, ed. by V. Escandell-Vidal, M. Leonetti and A. Ahern, 3–31. Bingley, UK: Emerald Groups.

17.00-17.30

On Cypriot Greek Past Tense morphology

Natalia Pavlou
University of Chicago

Spyropoulos and Revithiadou (2009) argue that the morpho-phonological status of the augment *e-* in Standard Modern Greek (SMG) is the surface manifestation of a segmentally empty prefix which bears lexically-encoded accentual properties (van Oostendorp 2012). Unlike SMG, the Cypriot Greek (CG) augment is not conditioned by stress and always marks the +past, in past, perfective and imperfective of active and nonactive voice. The augment *e-* in (2b), for example, appears in the past, even if unstressed:

(1) Standard Modern Greek	(2) Cypriot Greek
a. Tó é- psi- s- a.	a. é- psi- s- a to.
it past- cook- PERF- PAST	past- cook- PERF- PAST it
‘I cooked it.’	‘I cooked it
b. To (*e-) δjéva- s- a.	b. e- θkjá va- s- a to.
It Past- read- PERF- PAST	PAST- read- PERF- PAST it
‘I read it.’	‘I read it.’

Surprisingly, the CG augment can surface in two positions in compounds, an option not possible in SMG. If *e*₂ forms the antepenultimate syllable, then it can be stressed as in (3a), but when the stress shifts only to the penultimate syllable, then *e-* surfaces unstressed.

- (3) a. E₁- ksana- (e₂-) psi- s- a to.
PAST- again- PAST- cook PERF- PAST it
‘I cooked it again.’
- b. E₁- ksana- (e₂-) po’- n- un to.
PAST - again- PAST - hurt PERF- past it
‘It hurt me again.’

The CG augment can also surface with *-ik*, found in competition with *e-* in SMG (Spyropoulos and Revithiadou 2009).

(4) Standard Modern Greek	b. Cypriot Greek
a. (*e)- mb- ík- a’	(e)- mb- ík- a
PAST - go.in- PERF- PAST	PAST - go.in- PERF- PAST
‘I went in.’	‘I went in.

Based on (2-4), I argue that the CG augment *e-* always marks the +PAST.

- (5) T_[+past] → e / _C
T → Ø

The double appearance of the augment can be explained with the Doubling and Metathesis operations (Arregi and Nevins 2012), which are ordering phenomena that apply to the output of Linearization in the postsyntactic component before Vocabulary Insertion (VI). In Doubling, copying is followed by deletion at the left edge of the compound preceding the verb (6a). When the *e-* only appears to the left of the compound, then it is a case of Metathesis, where part of each copy is deleted, as in (6b).

- (6) a. ~~mis-ø~~ e- mis- o- (e₂)- psi- s- a
b. ~~mis-ø~~-e-mis-o-e-psi-s-a

The paper documents for the first time the distribution of the augment in CG past and shows that it can be explained by particular operations in Distributed Morphology, while it further shows interesting morphological differences between the two closely related varieties of SMG and CG.

References

- Arregi, Karlos, and Andrew Nevins. 2012. Morphotactics: Basque auxiliaries and the structure of spellout, volume 86. Springer Science & Business Media.
- van Oostendorp, Marc. 2012. Stress as a proclitic in Modern Greek. *Lingua* 122:1165–1181.
- Spyropoulos, Vassilios, and Anthi Revithiadou. 2009. The morphology of past in Greek. *Studies in Greek linguistics* 29:108–122.

17.30-18.00 The nature of infinitives in Greek dialects of southern Italy

Torcolacci Giuseppe & Athina Ioanna Leivadara
 Univeristy of Leiden & University of Crete

In southern Italy, two Greek-speaking areas are found, i.e. Griko (GRI) and Greko (GRE). GRI and GRE, commonly to other languages of the *Balkansprachbund* and differently from Modern Greek (MG), feature infinitives in their grammars (cf. Rohlfs 1950, 1958, 1972; Fanciullo 2000; a.o.), as shown in (1).

(1)

a. GRI

spiccetsa (à)tse polemisi stes ètse
 finish.IND.PAST.1sg of work.INF. at-the seven [cf. Baldissera 2013: 56]

b. MG

stamátisa na dulévo stis eftá
 finish.IND.PAST.1sg that work.SUBJ.PRES.IMPF.1sg at-the seven

The embedded verb *polemisi* in (1a) is considered to be an infinitive (cf. Joseph 1983). Indeed, it does not overtly express information for Tense, Aspect, Mood and ϕ , which are otherwise found on the MG inflected embedded verb *dulévo* in (1b). A form like *polemisi* is the result of the application of specific morphophonological rules active in Byzantine Greek whose target corresponded to the final ending of infinitives (-in > -i). Infinitives in GRI, as well as in GRE, are found in specific contexts, namely after a well-defined set of verbs occurring in main position:

(2) i. modals (e.g. can);

ii. aspectual verbs (e.g. finish);

iii. perception verbs (e.g. hear).

In GRI and GRE, verbs in main position not included in the list in (2) do not have the property of selecting infinitives in embedded contexts, as is shown in (3), where the main verb correspond to the volitional *tèlo* (want).

(3) tèlo na polemisme òle tes emère

want.IND. PRES.1sg that work.IND.PRES.1pl all the days [cf. Baldissera 2013: 35]

A similar type of alternation is at play also in MG. Specifically, MG embedded verbs can alternate between imperfective and perfective forms depending on the type of verb merged in root position. While a subset of the main verbs in (2), i.e. aspectual verbs and perception verbs, categorically select imperfective verbs (cf. 4a), modals and other verbs in root position seem to allow the selection of perfective and imperfective verbs, depending on their aspectual properties (cf. 4b).

(4)

a. *stamátisa na dulévo/*dulépsa*

want.IND.PAST.1sg that work SUBJ.PRES.IMPF.1sg/*work.SUBJ.PRES.PERF.1sg

b. *thélo na dulévo/dulépsa*

want.IND.PRES.1sg that work.SUBJ.PRES.IMPF.1sg/work.SUBJ.PRES.PERF.1sg

Given the parallelism between the perfective-imperfective alternation in embedded clauses in MG and the infinitive-finite verb alternation observed in embedded contexts in GRI and GRE, the core of this paper is to consider the morphosyntactic nature of infinitives in GRI and GRE. Precisely, we will propose that infinitives in GRI and GRE do not result from the application of *Restructuring* (cf. Aissen & Perlmutter 1976; Rizzi 1976; a.o.), as is typically considered for infinitives of Italo-Romance dialect in contact with GRI and GRE, i.e. Salentino and Calabrian, as well as for GRI and GRE (cf. Calabrese 1993, 1997; Ledgeway 2015; a.o.). In alternative, GRI and GRE infinitives will be treated as lexical exponents that inherit a specific set of morphosyntactic features, amongst which imperfective aspect. The framework that will be adopted for the purposes of this paper is *Distributed Morphology* (cf. Halle & Marantz 1993, 1994).

18.00-18.30 **Adaptation of borrowings and the feature of gender:**
What can gender tell us about the native linguistic system?

Makri Vassiliki¹, Gogo Katsouda² & Nikos Koutsoukos³
 University of Patras¹, Academy of Athens² & Université catholique de Louvain³

Background. The term *borrowing* traditionally refers to the process of the insertion of a structure or a form from a source language (SL) to a recipient language (RL) (Poplack & Sankoff 1984). During this process, adaptation entails the formal integration of words into the new system and represents an attempt from the part of the speaker to bring deviant words more in line with it (Van Marle 1994; Ralli 2011, 2012). At this juncture, when the RL has a gender system, adaptation requires that loanwords be assigned to the several grammatical gender classes which are discernible in the borrowed system (Haugen 1950). In this view, the insertion of elements from another language into Greek calls for their obtaining a gender value even in case they remain uninflected (Anastassiadis-Symeonidis 1994).

Data. We draw data from three Greek varieties, i.e. Corfiot, Cephalonian and Cytherian (Katsouda forthcoming) (dialectal group of Heptanesian). All of them have been heavily influenced by Romance varieties (Venetian and Standard Italian). As shown by the dialectal data listed in the Appendix, loan nouns undergo full nativization in terms of gender assignment.

Research questions. The questions that arise are: (i) What is the role of phonology in the integration of borrowed nouns? (ii) Does the feature [+/-animacy] operate as an activator of gender assignment? (iii) Do semantically related words (semantic equivalents) in the RL influence significantly the gender choice? (iv) Do these systems show a similar behaviour in the integration of loanwords?

Results. The examination of the data shows that: (i) Phonological compatibility of the ending items ordains gender choice (and choice of the inflectional class), (ii) There is pervasiveness of neuter when the inanimate feature transpires, (iii) The overall behavior of native words impacts on gender assignment to loan nouns, (Makri 2016, Makri et al 2013) and (iv) The cross-examination of the systems in terms of the integration of foreign nouns reveals a congruent linguistic comportment of the Heptanesian system, notwithstanding the

considerable spatial distance between the islands in which the dialects are spoken (Cephalonia and Corfu are in the Ionian Sea whereas Cythera lies opposite the south-eastern tip of the Peloponnese peninsula). The last point bears on the dialectological research since it shows that -contrary to the prevailing opinion- the three varieties may share some common grammatical characteristics which allows us to group them together.

References

- Anastassiadis-Symeonidis, A. 1994. *Νεολογικός δανεισμός της Νεοελληνικής*. Thessaloniki.
 Haugen, E. 1950. The analysis of the linguistic borrowing. *Language* 26 (2): 210-231.
 Katsouda, G. forthcoming. *Περιγραφή του κυθηραϊκού γλωσσικού ιδιώματος*. Athens: Society of Cytherian Studies.
 Makri, V. 2016. Language contact at the service of endogenous forces: a case study on neuterisation in Heptanesian. In A. Ralli (ed.), *Contact Morphology in Modern Greek Dialects*, 109-144. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.
 Makri, V., Koutsoukos N., & M. Andreou. 2013. Δανεισμός ονομάτων και απόδοση γένους στις Επτανησιακές Διαλέκτους. In A. Ralli (ed.), *Patras Working Papers in Linguistics* 3, 58-72. Patras: University of Patras.
 Poplack, S., & D. Sankoff. 1984. Borrowing: the synchrony of integration. *Linguistics* 22: 99-135.
 Ralli, A. 2011. Morphology in language contact: verbal loanblend formation in Asia Minor Greek (Aivaliot). In Th. Stolz, M. Vanhove, H. Otsuka & A. Urdze (eds). *Morphologies in contact (Studia Typologica)*, 185-201. Berlin: Akademie Verlag.
 Ralli, A. 2012. [Verbal loanblends in Griko and Heptanesian: a case study of contact morphology](#). *L' Italia Dialettale LXXIII*: 111-132.

Appendix

Corfiot-Cephalonian (RL)

a.
 infermieris.MASC ‘nurse.man’
 petsedas.MASC ‘broke’
 fjoro.NEU ‘flower’
 difeto.NEU ‘flaw’

b.
 avaria.FEM ‘damage’
 kumerci.NEU ‘commerce’

c.
 agoli.FEM ‘corner’
 negotsia.FEM ‘transactions’

Romance (SL)

infermiere.MASC
 pezzente.MASC ‘beggar’
 fiore.MASC
 difetto.MASC

avaria.FEM
 commercio.MASC

angolo.MASC
 negòzio.MASC ‘deal’

Cytherian (RL)

a
 siyuradoros.MASC ‘guarantor’
 fjotsos.MASC ‘godchild’
 tzakoles.PL.FEM ‘excreta’
 faraoni.NEU ‘guinea hen’
 takuino.NEU ‘wallet’

b.
 provedza.FEM ‘wet weather’
 tolí.NEU ‘small table’

c.
 babarola.FEM ‘bib’
 γritzoles.FEM.PL ‘concerns’

segurador.MASC
 fiozzo.MASC
 zacole.PL.FEM
 faraón.MASC
 tacuin.MASC

provenza.FEM
 tolín.MASC

bavaról.MASC
 grisolo.MASC

18.30-19.00

Η μορφή και η λειτουργία του υπερσυντέλικου στις νεοελληνικές διαλέκτους

Τσολακίδης Συμεών, Δήμητρα Μελισσαροπούλου & Αγγελική Ράλλη
Πανεπιστήμιο Πατρών

Ο υπερσυντέλικος είναι διαγλωσσικά αντιληπτός ως μια παρελθοντική και συντελική ρηματική κατηγορία η οποία συνοψίζει δύο κύριες λειτουργίες: α) τη δήλωση του προτερόχρονου στο παρελθόν και β) την τρέχουσα συνάφεια στο παρελθόν η ερμηνεία καθεμιάς από τις οποίες εξαρτάται κυρίως από τα συμφραζόμενα. Μολονότι η εμφάνισή του συνδέεται με την παρουσία του αορίστου και του παρακειμένου στα ρηματικά συστήματα των γλωσσών, σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να διατηρείται ο υπερσυντέλικος, ενώ ο παρακειμένος να έχει χαθεί, ή μπορεί να εμφανιστεί υπερσυντέλικος χωρίς να εμφανιστεί στη συνέχεια και παρακειμένος (βλ. Dahl & Velupillai 2013). Κάτι παρόμοιο με την τελευταία περίπτωση ισχύει εν μέρει και στις νεοελληνικές διαλέκτους, όπως έχει δείξει ο Τσολακίδης (2011).

Αν και ο υπερσυντέλικος της Νέας Ελληνικής (NE) έχει μελετηθεί τόσο σε συγχρονικό όσο και διαχρονικό επίπεδο στο πλαίσιο της σύγχρονης γλωσσολογικής έρευνας (βλ. ενδεικτικά Μόζερ 2009, Ψάλτου-Joycey 2012), μια συστηματική δια-διαλεκτική προσέγγιση (για μεμονωμένα φαινόμενα ή διαλεκτικές περιοχές βλ. Τσολακίδης 2011 και Τσολακίδης, Μελισσαροπούλου & Ράλλη 2016) της εξέλιξης των δομών του εξακολουθεί να αποτελεί ζητούμενο.

Σε αυτό το πνεύμα, στόχος της συγκεκριμένης εργασίας είναι η διερεύνηση του υπερσυντέλικου στις νεοελληνικές διαλέκτους σε σύγκριση με τα δεδομένα τόσο της Κοινής Νέας Ελληνικής (KNE) όσο και άλλων γλωσσών (βλ. Μάρκου 2012 για τις βαλκανικές γλώσσες, Dahl & Velupillai 2013 για μια διαγλωσσική μελέτη), με εστίαση στα ακόλουθα ερωτήματα:

A. Ποια διαφορετικά δομικά σχήματα αποτυπώνουν τη λειτουργία του υπερσυντέλικου στις διαλέκτους και ποια είναι η γεωγραφική τους κατανομή;

Εκτός από το δομικό σχήμα της KNE, με το συνδυασμό του παρατατικού του βοηθητικού ρήματος και του άκλιτου ρηματικού τύπου (παράδειγμα 1), οι νεοελληνικές διάλεκτοι εμφανίζουν (και) άλλα δομικά σχήματα (παράδειγματα 2α,β,γ), το εύρος, η λειτουργία και η γεωγραφική κατανομή των οποίων δεν έχει τύχει ακόμη συστηματικής διερεύνησης.

(1) *'iʒe* *'ðoci*
have.3SG.PST give.INF.PERF
"είχε δώσει"

Μέτσοβο Ηπείρου

(2)α. *'spiri* *'exune* *'cini?*
sew.INF.PERF have.1PL.PRS those
"Έχουνε σπείρει εκείνοι;"

Πελοπόννησος

β. *'isen* *du* *mili'mena*
have.3SG.PST to him speak.PPL.NOM/ACC.PL
"του είχε μιλήσει"

Δωδεκάνησα

γ. *'ixa* *na 'maθo* *pos 'irten*
have.1SG.PAST learn.1SG.SBJV that he came
"Είχα μάθει ότι ήρθε"

Τυλληρία και Τσακκίστρα Κύπρου

B. Πώς θα μπορούσε να ερμηνευθεί η παρατηρούμενη ποικιλία και σε τι είδους συμπεράσματα θα ήταν δυνατόν να μας οδηγήσει σε σχέση με την εξέλιξη και την προέλευση

της δομής του νεοελληνικού υπερσυντελικού α'; Για παράδειγμα, θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως το αποτέλεσμα διαφορετικών βαθμών μορφολογοποίησης της ελληνιστικής δυνητικής δομής [EIXA+απρφ.] από την οποία δεχόμαστε ότι προέκυψε ο νεοελληνικός υπερσυντέλικος;

Γ. Ποιες είναι οι λειτουργίες του υπερσυντέλικου στη διαλεκτική ποικιλία της ΝΕ;

Στην ΚΝΕ ο υπερσυντέλικος δηλώνει όχι μόνο το προτερόχρονο ή την τρέχουσα συνάφεια στο παρελθόν αλλά φαίνεται να λειτουργεί και ως απόλυτα παρελθοντικός χρόνος, όπως δηλαδή και ο αόριστος (Ψάλτου-Joycey 2012), ενώ στις σύντομες περιγραφές του υπερσυντέλικου σε μερικές διαλεκτικές μελέτες αναφέρεται μόνον η δήλωση του προτερόχρονου στο παρελθόν. Επομένως, ένας από τους στόχους της παρούσας εργασίας θα είναι να διαπιστωθεί κατά πόσον οι λειτουργίες του υπερσυντέλικου στις νεοελληνικές διαλέκτους παρουσιάζουν ή όχι αποκλίσεις από αυτές του υπερσυντέλικου της ΚΝΕ.

Επιλεγμένη βιβλιογραφία

Dahl, Ö & Velupillai, V. (2013). The Perfect. Στο Dryer M. & M. Haspelmath (επιμ.), *The world atlas of language structures online*. Leipzig: Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology (<http://wals.info/chapter/68>).

Μάρκου, Χ. Γ. (2012). *Γραμματικό σύστημα και οψιακότητα*. Θεσσαλονίκη: Σταμούλης.

Μόζερ, Α. 2009. *Αποψη και χρόνος στην ιστορία στην ιστορία της ελληνικής*. Αθήνα: Παρουσία.

Τσολακίδης, Σ. (2011). Γραμματικοποιημένες δομές δυνητικής τροπικότητας στις νεοελληνικές διαλέκτους. Στο Μ. Janse, Β. Joseph, Π. Παύλου, Α. Ράλλη, & Σ. Αρμιοστή (επιμ.), *Μελέτες για τις νεοελληνικές διαλέκτους και τη γλωσσολογική θεωρία*, 215-225. Λευκωσία: Κέντρο Μελετών Ιεράς Μονής Κύκκου.

Τσολακίδης, Σ., Μελισσαροπούλου, Δ. & Ράλλη, Α. (2016). Συντελικές περιφραστικές και αντιγεγονοτικές δομές: δεδομένα από μικρασιατικές διαλέκτους. Στο Α. Ralli, Ν. Koutsoukos & S. Bompolas, (επιμ.), *Πρακτικά του 6^{ου} Συνεδρίου Νεοελληνικών Διαλέκτων και Γλωσσολογικής Θεωρίας*, 194-207. Πάτρα: Πανεπιστήμιο Πατρών.

Ψάλτου-Joycey, Α. (2012). Οι συντελικοί χρόνοι της νέας ελληνικής. Στο Μ. Τζεβελέκου, Α. Τσαγγαλίδης & Α. Ψάλτου-Joycey (επιμ.), *Το χρονικό σύστημα της ελληνικής*, 11-64. Αθήνα: Πατάκης.

09.00-10.00 **PLENARY TALK****Ethnolects. Where language contact, language acquisition and dialect variation meet**

Frans Hinskens
Meertens Instituut & Vrije Universiteit Amsterdam

Ethnolects are language varieties which originated in specific ethnic groups, initially as L2 systems. This talk presents the study of Dutch ethnolects in broad outline and in a historical perspective, discussing briefly a number of ethnolects that have emerged (and sometimes disappeared again) in the past.

The presentation goes on to describe the main research questions, the methodology, the data and a number of the results of our ‘Roots of Ethnolects’ project, which has been carried out for ten years now at the Meertens Instituut (Amsterdam) and Radboud University (Nijmegen). The project focuses on ethnolectal variation in present-day Dutch. For the research, interactional speech data (from 160 one hour conversations) as well as individual speech data were collected among 10-12 and 18-20 year old male adolescents with bi- or multilingual Turkish-Dutch, Moroccan-Dutch and monolingual non-immigrant Dutch backgrounds, who were all born and raised in the Dutch cities of Amsterdam or Nijmegen. The cities, which both have multicultural demographic profiles, are located in different dialect areas.

The presentation will focus on variation in the realization of the Dutch voiced coronal fricative /z/, of the front unrounded diphthong /ei/ and of the /ɑ/-/a/ contrast. Additionally, the variation in the expression of grammatical gender, both in determiners and in adnominal inflection, will be discussed.

In principle, the findings from the analyses in these four areas helps address questions of three different types: 1/ to which extent is the variability rooted in substrates, in processes of L2 acquisition of the first generations of migrants, and in surrounding endogenous non-standard varieties? 2/ What is the place of ethnolectal variation in the verbal repertoires of the speakers? Has it acquired a stylistic role? 3/ Does the usage of ethnolectal features flag non-nativeness? Do the features cross over to other groups?

10.00-10.30 Interaction of phonological and morphological constraints in vowel adaptation of Turkish loanwords

Ioanna Kappa
University of Crete

In this study will be examined the adaptation of Turkish loanwords in Greek and specifically the adaptation of non-native vowels and the variation observed in their realization in the Greek dialects. The Greek phonological system includes the 5 primary vowels /i, e, u, o, a/, whereas the Turkish one has 8 vowels: /i-ü, e-ö, u-u, o, a/ (Zimmer & Orgun, 1999:155; Göksel & Kerslake, 2005:9). Three of the Turkish vowels, namely /ü /, /ö/, /u/, are not present in the native Greek, therefore they have to be repaired in order to match the Greek phonological system, see data (1-4) drawn from Ksanthinakis (2000).

	Turkish	Greek	Gloss
1) [ü] → [u]	[müšte'ri]	[muste'ri-s]	client/buyer (Masc. Nom. Sg)
2) [ö] → [o]	[dört]	[ˈdort-i]	four (Neu. Nom. Sg.)
3) [u] → [u]	[va'kuuf]	[va'kuf-i]	estate offered to a monastery
4) [u] → [i]	a) [ka'du]	[ka'ti-s] * [ka'tu-s]	Muslim judge (Masc.Nom. Sg.)
	b) [ja'pu]	[ja'pi] * [ja'pu]	skeleton building (Neu.Nom.)

RESEARCH QUESTIONS: (i) Which factors influence the repair of Turkish vowels and (ii) which constraints determine the attested variation in vowel repair in (3) vs. (4 a, b)?

CLAIMS: The Greek dialectal data support the view that the loanword adaptation from Turkish is restricted by the language-specific structural and grammatical constraints.

(i) We assume that phonological factors and not the perceptual ones influence the loanword adaptation (e.g. LaCharité & Paradis, 2005, a.o.). If the perceptual factors would play a role, then the Turkish vowels [ü], [ö] should be realized as [-back, -round], i.e. as [i], [e] respectively, which are acoustically the closest sounds, but this is not the case. When a repair must be made, then Greek will choose a segment that most closely resembles the original one in terms of *auditory salience* and *similarity* (Steriade, 2001; Kenstowicz, 2007). We assume that rounding is auditory more salient; the visual cues of rounding may also play a role (Yip 2006:964). The [±high] feature of Turkish vowels is faithfully preserved in Greek; the change of the latter vowels is a categorical/phonemic one and they are *minimally* repaired (*Preservation Principle*, Paradis & LaCharité, 1997) by the language-specific constraint [α back, α round] for acceptable feature combination for Greek vowels which prohibits the realization of Turkish front, round vowels in (1, 2).

(ii) We claim that the variation attested in the adaptation of Turkish [u] in (3) vs. (4a/b) is *domain-dependent* and it is driven by different domain-specific constraints, namely:

- (a) word initially or internally is driven by the phonological constraints of Greek (1-3),
- (b) word-finally is driven by the morphological constraints for gender assignment, which override the phonological ones, i.e. [u] has to be realized as [i] due to the morphological requirement for the inflectional ending [-i]s in Masc. (4a) and [-i] in Neu. (4b). In Greek, the gender assignment for the Turkish loanwords is MASCULINE if [+human] and NEUTER if [-human] and the inflectional endings [-is] and [-i] respectively seem to be the default ones (e.g. Kyranoudis 2009).

10.30-11.00 Methodological principles of Mišótika Cappadocian data collection

Vassalou Nicole¹, Dimitris Papazachariou¹ & Mark Janse²
University of Patras¹ & Ghent University²

This paper discusses the methodological principles and tools that will be used in our study of the vowel system of Mišótika Cappadocian. This study will be based on the collection of recordings of native speech from Cappadocian refugee communities in prefectures of Kilkis, Larisa, Kavala, Chalkidiki and Alexandroupoli, where there are still native speakers of different age groups.

In this paper, we focus on the comparison of the methodological principles. In particular, we consider the importance of applying ethnographic with experimental methods in order to collect data of conversational and elicited speech. The point is that the combination of the two types of speech must accomplish ‘ecological validity’ (Post & Nolan, 2012), that is, speech recordings should be a sample of natural speech communication in register with dialectal authenticity. According to Kainada & Baltazani (2013), linguists doing dialectal fieldwork should use a combination of conversational speech and tightly controlled speech tasks. They claim that both can elicit representative dialectal speech, provided we avoid informants’ accommodation to the dominant standard variety.

For this reason, the recording of native speech will take place in two phases. Each phase is aimed to produce different results. The first phase will focus on ethnographic fieldwork with recordings of casual conversations. The target is to conduct spontaneous dialectal speech, since conversational speech provides the most naturally uttered and representative dialectal data.

The second phase of data collection will be conducted following experimental methods. The tasks will be constructed so as to guide the informants to be accommodated to the variety under investigation (Kainada & Baltazani, 2013). We will apply naming and perceptual experiments as well. On the one hand, we would like to examine how the informants produce a list of words with the target vowels in differential metrical contexts. On the other hand, we want to identify how the native speakers of Mišótika perceive the dialectal differences that the current vowel system has undergone, as a result of linguistic change and language contact either with Standard Modern Greek or with other dialectal varieties. Moreover, the appropriate stimuli of the tasks will be based on our previous findings about the vowel system of Mišótika.

To conclude, this paper compares the combination of ethnographic and experimental principles in the same study. It is essential that targeted experiments are implemented to approach specific dialectal phenomena, but at the same time the collection of casual conversations constitutes the first step for carrying out a larger and more in-depth study of the Mišótika vowel system.

References

- Kainada, E. & M., Baltazani. 2013. Evaluating methods for eliciting dialectal speech. In: M. Janse, B. D. Joseph, A. Ralli and M. Bagriacik (eds.), *Proceedings of the 5th International Conference on Modern Greek dialects and Linguistic Theory*, 101-123.
- Post, B. & F., Nolan. 2012. Data analysis for prosodic analysis of continuous speech and dialectal variation. In: A.C. Cohn, C. Fougerson, & M. Huffman (eds.), *The Oxford Handbook of Laboratory Phonology*. Oxford: OUP.

11.30-12.00 Η Αποβολή των Άτονων /i/ και /u/ στη Διάλεκτο του Αγρινίου

Κατσαντά Ξανθή
Φιλολόγος - Δικηγόρος

Η εργασία αυτή εξετάζει την αποβολή των άτονων φωνηέντων /i/ και /u/ στην Αιτωλική διάλεκτο όχι μόνο σε θεωρητικό αλλά κυρίως σε εμπειρικό επίπεδο (Κοντός 1988, Μικρός 1999) με καταγραφή και ανάλυση προφορικών συνεντεύξεων 48 ομιλητών. Οι τελευταίοι γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στο Αγρίνιο ενώ και η πλειοψηφία των γονιών τους προέρχονταν από την πόλη και την ευρύτερη περιοχή. Η έρευνα διεξήχθη κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 2014 και αναλύθηκαν συνολικά 7.147 φωνολογικές λέξεις. Τα φωνολογικά ερωτήματα που εξετάστηκαν ήταν: α) αν σημειώνεται αποβολή των άτονων /i/ και /u/ στο άρθρο, β) αν παρατηρείται εμφάνιση τεσσάρων ή και πλέον διαδοχικών συμφώνων και γ) ποια είναι τα τετρασυμφωνικά συμφωνικά συμπλέγματα που θα προέκυπταν μετά την αποβολή αυτών (βλ. και Κοντός 1988). Οι κοινωνιογλωσσικές παράμετροι που ελήφθησαν υπόψη αφορούσαν την ηλικία, το φύλο και το μορφωτικό επίπεδο. Η στατιστική ανάλυση των τελευταίων (Bartlett's test, Anova (Bonferroni)) κατέδειξε ότι ως προς την αποβολή των άτονων /i/ και /u/ υπάρχει διαφοροποίηση σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης ενώ αναφορικά με το φύλο οδηγούμαστε σε πιο σύνθετες διαπιστώσεις. Με βάση την ηλικία φαίνεται να υπάρχει σημαντική διαφορά στην αποβολή των /i/ και /u/ από τους νέους ομιλητές σε σχέση με τους μεσήλικες και τους ηλικιωμένους. Επιπλέον από την εξέταση της σχέσης εκπαίδευσης-φύλου τα αποτελέσματα δείχνουν να μην υπάρχουν αποκλίσεις ανάμεσα στις ομάδες με εξαίρεση τους άντρες λυκειακής εκπαίδευσης. Ως προς την σχέση εκπαίδευσης και ηλικίας, διαπιστώθηκε ότι μεταξύ όλων των ομάδων λυκειακής εκπαίδευσης δεν σημειώνεται κάποια διαφορά στην αποβολή των άτονων /i/ /u/ με κάποιες ενδιαφέρουσες εξαιρέσεις στην αποβολή του /u/. Η ανάλυση της σχέσης φύλου και ηλικίας έδειξε ότι οι νεότερες γυναίκες αποβάλλουν το /i/ περίπου το ίδιο σε σχέση με τους ομιλητικούς τους άντρες και τις γυναίκες των άλλων ηλικιακών ομάδων, αλλά όχι σε σχέση με τους ηλικιωμένους άντρες. Στους άντρες δε δεν φαίνεται να υπάρχει κάποια διαφοροποίηση με βάση την ηλικία ενώ στην αποβολή του άτονου /u/ δεν εμφανίζεται καμία διαφοροποίηση. Περαιτέρω για τα φωνολογικά ερωτήματα προέκυψε ότι η αποβολή των άτονων /i/ και /u/ στο θηλυκό άρθρο σχετίζεται με τις πτώσεις. Σε σχέση με την εμφάνιση τεσσάρων διαδοχικών συμφώνων μέσα στις φωνολογικές λέξεις παρατηρήθηκε ότι μπορούν -μετά την αποβολή των άτονων /i/ και /u/- να εμφανίζονται τέσσερα ή και πέντε διαδοχικά σύμφωνα (CCCC). Τα συμφωνικά συμπλέγματα που εντοπίστηκαν εξετάστηκαν και ως προς τη θέση τους στην ιεραρχία της αντηχητικότητας. Η πλειοψηφία των συμφωνικών συμπλεγμάτων φαίνεται να μην εμφανίζει διάταξη σταθερά ανιούσας αντηχητικότητας χωρίς όμως αυτό να είναι καθολική τάση. Τέλος παρουσιάζονται ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες απόψεις που εκφράζουν οι ομιλητές για τον τρόπο κατασκευής του γλωσσικού στερεοτύπου για τη συγκεκριμένη ποικιλία (Preston 1993).

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Κοντός, Παναγιώτης, 1989, *Φωνολογική Ανάλυση του Αιτωλικού Ιδιώματος: Συμβολή στη νεοελληνική διαλεκτολογία*, Δημοσίευτη διδακτορική διατριβή Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- Μικρός, Γεώργιος, 1999, *Κοινωνιογλωσσική Προσέγγιση Φωνολογικών Προβλημάτων της Νέας Ελληνικής*, Δημοσίευτη διδακτορική διατριβή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- Preston, Dennis, The uses of folk Linguistics, *International Journal of applied Linguistics*, Vol.3, No 2, 1993, 181-259.

12.00-12.30 **The Cretan fall: an analysis of the declarative intonation melody in the Cretan dialect**

Baltazani Mary & Evia Kainada
 University of Oxford & Aristotle University of Thessaloniki

The recent rise of interest in intonational variation (e.g., Grabe et al. 2000; Arvaniti & Garding 2007; Ladd et al. 2009; Leemann & Zuberbühler 2010) provides insights into two directions: descriptively it showcases intonational differences among dialects of a language; theoretically, it uses these differences as probes on the typology and phonology of intonation. Greek still lacks substantial research on cross-dialectal intonation differences. We present instrumental evidence for differences between Cretan Greek (CrG) and other Greek varieties (Standard Modern Greek (SMG), Cypriot Greek (CyG), Ipiros Greek (IG)) in the realization of broad focus declarative utterances.

Our analysis, couched within the framework of Autosegmental-Metrical (AM) phonology, follows the guidelines of GRT0BI (Arvaniti & Baltazani 2005). Our corpus contains ten hours of spontaneous speech of 10 speakers from a rural area in the county of Heraclion, Crete (5M, 5F X 1 hour each). Each speaker talks freely about personal experiences and their past.

Broad focus declarative utterances end in a fall from high pitch which has been described as either H* L-L% or H*+L L-L% for SMG. This melody is shared by other Greek dialects, e.g. CyG and IG. CrG, however, employs a fall from a high pitch in declaratives which differs significantly from SMG. We analyse the nuclear pitch accent in CrG as H+L*. The difference between SMG’s H*+L and CrG’s H+L* resides on the location of the fall (Figure 1, right and left respectively); while for SMG the fall reaches the bottom of the speaker’s voice at the end of the accented syllable ([le] of [ti’lefono]), in CrG the fall is completed early in the accented syllable ([ya] of [me’yalos]) and for the rest of the accented syllable there is a low plateau, suggesting that the L tone is the head of the bitonal HL pitch accent. This creates a markedly and strikingly different tune from the other melodies of Greek, rendering it easily recognizable as Cretan.

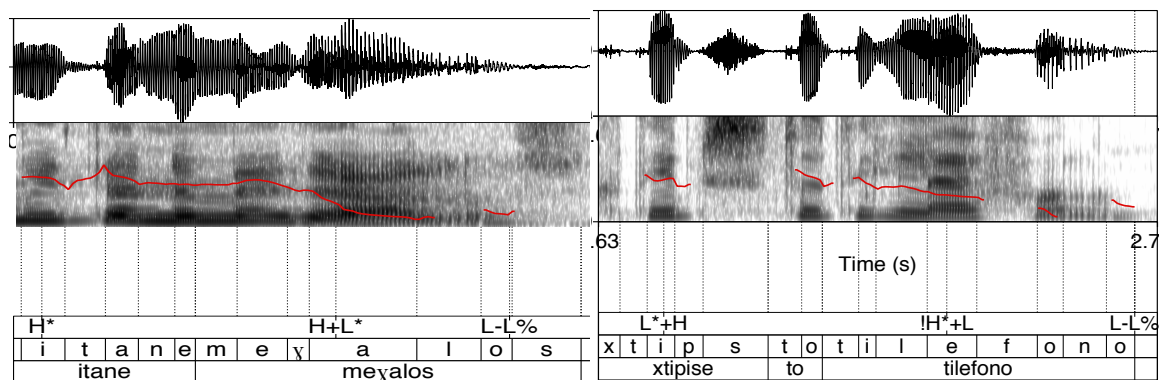

Figure 1. The H+L* fall in CrG (left) and the H*+L fall in SMG (right).

What is the origin of this tune? Why does CrG differ from most Greek dialects which share the same nuclear pitch accent for broad focus declaratives? We argue that one possible reason behind this difference is contact with Italian during four centuries of Venetian occupation of Crete. Italian has the H+L* nuclear pitch accent for broad focus declaratives (e.g. Ladd 2008). Although language contact studies commonly discuss lexical or morphological influences, there are reports of intonation transfer between languages in contact that belong to different families, e.g. Turkish and German (Queen 2001) and Quechua and Spanish (O’Rourke 2003).

Moreover, contact induced transfer of the steep fall (H+L*) is reported between Italian and Argentinian Spanish (Colantoni & Gurlekian 2004).

Aside from its descriptive purpose, the present paper highlights how cross-dialectal studies of intonation can enrich our understanding not only of the typology and phonology of intonation, but also of the mechanisms of transfer between languages in contact.

References

- Arvaniti, A. and M. Baltazani. 2005. Intonational analysis and prosodic annotation of Greek spoken corpora. In *Prosodic Typology: The Phonology of Intonation and Phrasing*, ed. Sun-Ah Jun, Oxford University Press, 84-117.
- Arvaniti, A. and G. Garding. 2007. Dialectal variation in the rising accents of American English. In *Papers in Laboratory Phonology 9*, eds. J. Cole & J. H. Hualde, Mouton de Gruyter, 547-576.
- Colantoni, L. and J. Gurlekian. 2004. Convergence and intonation: historical evidence from Buenos Aires Spanish. *Bilingualism: Language and Cognition* 7 (2), CUP, 107-119.
- Grabe, E., B. Post, F. Nolan and K. Farrar. 2000. Pitch accent realisation in four varieties of British English. *Journal of Phonetics* 28.
- Ladd, D. R. 2008. *Intonational phonology*. Cambridge Studies in Linguistics 79. Cambridge: Cambridge University Press, 2nd edition.
- Ladd, D. R., A. Schepman, L. White, L.M. Quarmby and R. Stackhouse. 2009. Structural and dialectal effects on pitch peak alignment in two varieties of British English. *Journal of Phonetics* 37:145-161.
- Leemann, A. and L. Zuberbühler. 2010. Declarative sentence intonation patterns in 8 swiss German dialects. *Interspeech*, 1768-1771.
- O'Rourke, E. 2003. Peak alignment in Peru: Spanish in contact with Quechua. Paper presented at the 33 Linguistic Symposium of Romance Languages, Bloomington, Indiana.
- Queen, R. 2001. Bilingual intonation patterns: Evidence of language change from Turkish-German bilingual children. *Language in Society*, 30, 55-80.

12.30-13.00 Επιτονισμός της τσακωνικής: η μελωδία των πολικών ερωτήσεων

Λιόσης Νικόλαος
 Ινστιτούτο Νεοελληνικό Σπουδών, Α.Π.Θ

Ο επιτονισμός αποτελεί ένα από τα λιγότερο μελετημένα φαινόμενα της φωνολογίας των νεοελληνικών διαλέκτων. Στην ανακοίνωση ελέγχεται στο πλαίσιο της Αυτοτεμαχιακής-Μετρικής θεωρίας η υπόθεση εργασίας ότι ο επιτόνισμος της τσακωνικής διαφέρει από της ΚΝΕ, τουλάχιστον όπως φαίνεται από τη μελωδία των πολικών ερωτήσεων (ΠΕ). Η υπόθεση στηρίζεται σε τυπολογικά κριτήρια: η πολική ερωτηματικότητα σημειώνεται διαγλωσσικά με την προσθήκη ενός ερωτηματικού στοιχείου (μορίου, λέξης, φράσης) σε συγκεκριμένη θέση, με αλλαγές στη σειρά όρων, με την εμφάνιση ανοδικής καμπύλης στο μεταπυρηνικό μέρος μιας φράσης (Nespor 1999:246-8). Παρότι μια γλώσσα μπορεί να εφαρμόζει μια ή περισσότερες από τις παραπάνω δυνατότητες, η τσακωνική είναι η μόνη νεοελληνική ποικιλία που χρησιμοποιεί και την αντιστροφή (μεταξύ ρήματος και αντωνυμικού ή/και βοηθητικού κλιτικού) ως συντακτικό μηχανισμό απόδοσης της ερωτηματικότητας (Liosis 2015). Διαπιστώνεται ότι στις αντεστραμμένες πολικές ερωτήσεις (ΑΠΕ) της τσακωνικής η μελωδία διαφέρει συστηματικά ως προς τη θέση του προσωδιακού πυρήνα: το πυρηνικό επιτονικό ύψος (ΠΕΥ) φαίνεται ότι ευθυγραμμίζεται όχι με το ρήμα, όπως ισχύει εξ ορισμού για τις ΠΕ της διαλέκτου (και της ΚΝΕ), αλλά με το δεξί άκρο της ερώτησης, όπως ισχύει εξ ορισμού για τις δηλώσεις της διαλέκτου (και της ΚΝΕ). Οι ΑΠΕ ταυτίζονται ως προς το χαρακτηριστικό αυτό με μη-αντεστραμμένες ΠΕ στις οποίες η διατήρηση του κλιτικού προρηματικά οφείλεται στην παρουσία τονισμένων αρκτικών ερωτηματικών μορίων όπως το *mi(n) / míros* ή το *ba tse* 'μπας και'. (Πρβ. Baltazani 2007, όπου διαπιστώνεται στην ΚΝΕ η ίδια συσχέτιση ανάμεσα στις απλές ΠΕ και σε αυτές με το *μήπως*). Το συμπέρασμα είναι ότι η συντακτική αντιστροφή και τα ερωτηματικά μόρια λειτουργούν ως φανεροί δείκτες

ερώτησης και άρα επιτρέπουν στο ΠΕΥ να διατηρήσει στις αντίστοιχες ερωτήσεις την εξορισμού ευθυγράμμιση που έχει στις δηλώσεις. Τα πειραματικά δεδομένα δείχνουν τέλος την ύπαρξη ανιχνεύσιμων διαφοροποιήσεων και στη συσχέτιση του φραστικού τόνου Η- με συγκεκριμένες συλλαβές: οι ΠΕ της διαλέκτου φαίνεται πως δεν εναρμονίζονται απόλυτα με τη γνωστή θώρηση των Arvaniti, Ladd & Mennen (2006) ότι η πρώιμη εστίαση στις ΠΕ της ΚΝΕ συμπαρασύρει ως την τονισμένη συλλαβή της τελευταίας λέξης τον φραστικό τόνο που διαφορετικά συμπίπτει με το δεξί άκρο της ερώτησης.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

- Arvaniti, A., D. R. Ladd & I. Mennen. 2006. Phonetic effects of focus and "tonal crowding" in intonation: evidence from Greek polar questions. *SC* 48:667-696.
- Arvaniti, A. 2009. Greek intonation and the phonology of prosody: polar questions revisited. *Proceedings of the 8th ICGL*, 14-29.
- Arvaniti, A. & M. Baltazani. 2005. Intonational analysis and prosodic annotation of Greek spoken corpora. Στο Sun-Ah Jun (ed), *Prosodic typology: The phonology of intonation and phrasing*. Oxford University Press, 84-117.
- Baltazani, M. 2007. Intonation of polar questions and the location of nuclear stress in Greek. Στο C. Gussenhoven & T. Riad (eds), *Tones and tunes*. 2nd vol. Berlin: Mouton de Gruyter, 387-405.
- Ladd, D.R. 1996. *Intonational phonology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Liosis, N. 2015. Auxiliary verb constructions and clitic placement: evidence from Tsakonian. Ανακοίνωση στο *ICGL12, 16-19 September 2015*. Berlin.
- Nespor, M. 1999. *Φωνολογία*. Προσαρμογή Α. Ράλλη & Μ. Νέσπορ. Αθήνα: Πατάκης.

14.30-15.00 Comparing the vowel systems of Pontic and Cappadocian, as they are spoken today: Dialects in Contact in Greek environment

Papazachariou Dimitris
University of Patras

The aim of this paper is to compare the acoustic characteristics of the vowel systems of two dialectal varieties, a Pontic and a Cappadocian variety. Both varieties are spoken in Northern Greece, by descendants of refugees who settled in Greece following the Asia Minor war. More specifically, the Pontic variety is spoken in a village near Florina, which has its origins in the town of Argiroupolis of Pontos, and the Cappadocian variety is spoken in a village near Kilkis, in a community with origins from Misti of Cappadocia.

Earlier descriptions of Pontic and Cappadocian showed remarkable similarities between the two varieties, as Pontic was attested (Papadopoulos 1953) to have nine vowels – i.e. [i, y, e, œ, æ, a, o, u, ʊ]-, whereas Cappadocian (Dawkins 1916) had eight vowels – i.e. [i, y, e, œ, a, o, u, ʊ]. On the other hand, other researchers (Janse 2015) have underlined these similarities describing Pontic as the northern end of the Cappadocian continuum.

Our study focused on the analysis of the casual speech of eight informants, between the ages of 78 and 84, four from each group of origin. As our analysis will show, there is an obvious shift of these two varieties towards standard Modern Greek. In particular, both speech communities have developed a vowel system of six vowel sounds (i.e. [i, e, æ, a, o, u]), through processes resembling leveling and reallocation.

Could these processes indicate the emergence of a new Koine out of the Greek-origin, Asia Minor varieties of the immigrants?

We argue that this is not the case, as the realization of the [æ] sound is a result of different processes in the two varieties. Nevertheless, our hypothesis is that both varieties have undergone independent processes of leveling, thereby moving towards the formulation of two independent new koines.

References

- Dawkins, R. M. 1916. *Modern Greek in Asia Minor: a Study of the Dialects of Silli, Cappadocia and Phárasa with Grammar, Texts, Translations and Glossary*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Janse, M. 2015. Η Καππαδοκική διάλεκτος. In: Chr. Tzitzilis (ed.), *Νεοελληνικές διάλεκτοι*. Thessaloniki: Institute of Modern Greek Studies.
- Παπαδόπουλος, Α. 1953. *Χαρακτηριστικά της Ποντικής διαλέκτου*. Αρχαίον Πόντου 18. Αθήνα.

15.00-15.30 Lexical-Phonological-Phonetic interfaces in early Cypriot Greek speech

Armostis Spyros, Kakia Petinou & Loukia Taxitari
Cyprus University of Technology

It has been shown that early lexical development is affected in various ways by phonetic and phonological development (Stoel-Gamon, 2011). In the current investigation the aim was to examine dialect specific phonetic-phonological characteristics vis-à-vis lexical development in toddlers acquiring Cypriot Greek.

To that end, we conducted a longitudinal study of typically developing toddlers at age levels 24, 28, 32, and 36 months. Data analysis of spontaneously produced speech samples included the number of different sounds produced (overall and at different word positions) as well as the accuracy of word-initial onset production; errors were investigated in terms of onset deletion and regressive assimilation. Furthermore, lexical production data were measured on the basis of parentally reported checklists.

Statistical analysis of preliminary data revealed a significant positive correlation between number of words produced and total number of sounds produced overall and also specifically at word-initial position. Moreover, the total number of words produced positively correlated with the percentage of correctly produced word-initial onsets. These findings suggest a synergistic relationship among phonetic, phonological and lexical skills at early stages of language development. The direction of this relationship will be discussed.

References

- Stoel-Gamon, C. (2011). Relationships between lexical and phonological development in young children. *Journal of Child Language*, 38(1):1-34.

**15.30-16.00 «Κάθε πουλλίν έσσει τη συντυσσιά του, εμείς έχουμε κκυο συντυσσιές»
[every bird has its own voice, we have two voices]:
Social network theory, language use and ethnolinguistic vitality among
Greek-speaking Turkish Cypriots in Cyprus**

Ioannidou Elena & Theoni Neokleous
University of Cyprus

The paper utilizes the sociolinguistic approach of social networks (Milroy, 1980, 2002) to investigate the linguistic repertoires of the community of Turkish Cypriots who use Cypriot Greek as their mother tongue. The analysis capitalizes on the linguistic description of the variety, as well as on the communicative/functional and the symbolic value of the Greek language within this community.

The unique characteristic of this group of Turkish Cypriots is that they have Cypriot Greek, and not the language of their affiliated group (i.e. Turkish), as a home language. It has been argued that, historically, this subgroup derived from “linobambakoi” (Sayar & Percival, 1943; Constantinou, 2007), Cypriots who practiced a combination of both religions (Killoran, 1998), or Christians who converted to Islam during the Ottoman period (Dietzel & Makrides, 2009). Yet, the group is now fully immersed in the Turkish Cypriot community and the only differentiating marker from other Turkish Cypriots is the use of Cypriot Greek (Romeika) in various domains of their lives.

The approach of social networks was chosen as the most suitable methodological tool that enable us to approach the members of the community and investigate their use of Cypriot Romeika, an issue with various connotations both within and outside the community. Thirty-five Turkish Cypriots, both male and female, from three age groups participated in our study and were located through the approach of social networks as follows: social and family networks of Turkish Cypriots were created, by locating “key informants” and then expanding the network around friends and family. The participants were located in the northern part of the island, although their families used to reside in various geographical areas across Cyprus. In this way, eight networks of people who share similar language experiences but from different perspectives were built, each of which is linked to distinct geographical areas.

From the linguistic analysis of the spoken corpus it emerged that the variety used by Turkish Cypriots exhibited,

- a) basilectal phonological (e.g. allophony between [θ]/[γ] and [x], affricate gemination) and morphological phenomena (e.g. the morpheme e- in (+PAST) verbal forms, suffixes –isko and –nde),
- b) lexical borrowing, and due to the long contact with the Turkish language, a number of phenomena (e.g. voicing of the initial syllable of a word beginning with a plosive, omission of prepositions) were persistent and could be attributed to language interference.

In addition, from the sociolinguistic analysis conducted it became evident that there were strong correlations as regards issues of identity and the active notion of the “Self” and “Other” on a communicative/functional and on a symbolic way.

Finally, apart from the linguistic description and the sociolinguistic analysis, an effort is made to investigate whether each social-geographical network shared distinct linguistic features. This constitutes a first attempt to revisit the issue of geographical isoglosses within Cyprus and internal variation in Cypriot Greek.

Selected References

- Beckingham, C. F. 1957. The Turks of Cyprus. *The Journal of the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland* 87 (2), 165–174.
- Constantinou, C. M. 2007. Aporias of Identity: Bicomunalism, Hybridity and the ‘Cyprus Problem’. *Cooperation and Conflict* 42(3), 247–70.
- Ioannidou, E. 2011. The Greek Cypriot dialect as a marker of the Self and the Other in a group of Turkish Cypriots. Paper presented at the 22nd Biennial International Symposium in Modern Greek Studies (13–16 October), Modern Greek Studies Association, University of New York, NY, USA.
- Milroy, L. 1980. *Language and Social Networks*. Oxford, Blackwell.
- Milroy, L. 2002. Social networks. In J. K. Chambers, P. Trudgill & N. Schilling–Estes (επιμ.), *The Handbook of Language Variation and Change*. Malden, MA, Blackwell, 549–72.
- Newton, B. 1972. *Cypriot Greek: its Phonology and Inflections*. Hague: Mouton de Gruyter.

16.30-17.00

CySlang, το λεξικό της κυπριακής αργκό

Μαριάννα Κατσογιάννου & Χαράλαμπος Χριστοδούλου
Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η κυπριακή λεξικογραφία έχει το προνόμιο να διαθέτει πλουσιότερη παραγωγή σε σύγκριση με τις άλλες νεοελληνικές διαλέκτους (βλ. Katsoyannou 2006, Κατσογιάννου 2010), παρουσιάζει ωστόσο σημαντικά μεθοδολογικά κενά τα οποία, μεταξύ άλλων, αφορούν την εξέταση πτυχών της ομιλούμενης κυπριακής διαλέκτου που παραμένουν στην αφάνεια, αλλά και τη δημιουργία και χρήση σύγχρονων λεξικογραφικών εργαλείων, όπως οι βάσεις δεδομένων. Το διαδικτυακό λεξικό cySlang [si'slang] (www.cyslang.com) φιλοδοξεί να καλύψει ένα μέρος αυτών των κενών, μελετώντας και παρουσιάζοντας το λεξιλόγιο της κυπριακής αργκό. Η αργκό μπορεί να οριστεί καταρχήν ως ένα αρνητικά χαρακτηρισμένο υποσύνολο του λεξιλογίου, αποτελούμενο κυρίως από λέξεις και εκφράσεις που δεν θεωρούνται αρκετά ευπρεπείς για να εμφανιστούν στον επίσημο λόγο, χρησιμοποιούνται όμως συστηματικά στην καθημερινή επικοινωνία, της οποίας αποτελούν σημαντικό παράγοντα. Η κυπριακή αργκό εκτείνεται σε διάφορες περιοχές του λεξιλογίου, από τη γλώσσα των νέων μέχρι τις υπογλώσσες όπως η ποδοσφαιρική αργκό (που σπάνια συμπίπτει με την επίσημη ορολογία του αθλήματος) ή οι κρυπτικοί κώδικες των φυλακισμένων. Το μεγαλύτερο όμως ενδιαφέρον για την έρευνα έχει η λεγόμενη *κοινή αργκό*: η κοινή αργκό αποτελείται από γλωσσικά στοιχεία, λέξεις και εκφράσεις, τα οποία, άσχετα από την προέλευσή τους, έχουν χάσει την αρχική κρυπτική τους λειτουργία και έχουν γίνει κοινό κτήμα των ομιλητών: *ψάριν* από τη στρατιωτική αργκό, *σφογγάς τα* από τη γλώσσα των νέων, *κινέζος* από την ποδοσφαιρική αργκό...

Η καταγραφή, επεξεργασία και δημοσίευση του λεξιλογίου έχει ξεκινήσει από το 2015 και σήμερα ο ιστοχώρος www.cyslang.com φιλοξενεί περισσότερα 1.300 λήμματα, η πλειονότητα των οποίων δεν έχει καταγραφεί σε κανένα άλλο λεξικό. Ο ιστοχώρος δέχεται καθημερινά περισσότερους από 1.200 (μοναδικούς) επισκέπτες, στους οποίους, μεταξύ άλλων, δίνεται η δυνατότητα να προτείνουν νέα λήμματα ή/και να σχολιάζουν ήδη υφιστάμενα, πετυχαίνοντας με αυτό τον τρόπο τη συνεχή ανανέωση και βελτίωση του λεξικού.

Στην παρούσα ανακοίνωση γίνεται μία πρώτη παρουσίαση της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε για τη δημιουργία του λεξικού και των τεχνικών χαρακτηριστικών που υποστηρίζει ο ιστοχώρος.

Βιβλιογραφία

- Armosti S. *et.al.* «Addressing writing system issues in dialectal lexicography: the case of Cypriot Greek», In Dyck et al. (eds), *Dialogue on Dialect Standardization*, Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 2014, p. 23–38.
- Katsoyannou, M. 2006. «Cypriot Greek dictionaries», Poster presented in 12th EURALEX International Congress (Torino, 6–9 September 2006).
- Κατσογιάννου Μ. *et.al.* «Κατάρτιση ληματολογίου ενός διαλεκτικού λεξικού: η βάση δεδομένων Συντυχιές», *Proceedings of the 9th International Conference on Greek Research (Adelaide, South Australia, 30 June – 3 July 2011)*, 2013, p. 388-399.
- Κατσογιάννου, Μ. 2010. «Τα λεξικά της κυπριακής: ιστορία και τυπολογία», στο Α. Βοσκόκης, Δ. Γούτσος & Α. Μόζερ (επιμ.), *Η ελληνική γλώσσα στην Κύπρο από την αρχαιότητα ως σήμερα*, σ. 174-191. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
- Μοσχονάς Σπ. 2002. «Κοινή γλώσσα και διάλεκτος. Το ζήτημα της 'γλωσσικής διμορφίας' στην Κύπρο», *Νέα Εστία*, τ. 151, τεύχος 1745, σ. 898-928.
- Ράλλη Α. (εκδ.) *Πρόγραμμα Θαλής. Πόντος, Καππαδοκία, Αίβαλί: στα χνάρια της Μικρασιατικής Ελληνικής*, Εργαστήριο Νεοελληνικών Διαλέκτων, Τμήμα Φιλολογίας, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα, 2015, 192 σ.
- Themistocleous Ch. *et.al.* «Cypriot Greek Lexicography: An online lexical database», *Proceedings of the XV EURALEX International Congress (Oslo, Norway)*, University of Oslo, 2012, p. 889-891

16.30-17.00

**Morphological contamination in dialectal Modern Greek:
'accusative-like' genitives**Mertyris Dionysios
LaTrobe University

As is well known, the genitive plural has been expressed in all morphological paradigms of Modern Greek with the single morpheme -ων since the late contractions that took place in Archaic Greek (c. 6th c. BC). However, in a handful of Modern Greek dialects the morphology of accusative seems to have influenced the suffixes of genitive plural forms; for instance, in Cretan and a few other dialects of the southern Aegean (Dieterich 1908, Kontosopoulos 2008) the genitive plural of the third person pronoun is τως [<των(ε)] due to the influence of the accusatives μας, σας, τους. In other dialects, the phenomenon affects the genitive plural of the definite article (e.g. in southern Italy; Mergianou 2000). In some Corfiot varieties, the suffix -ώνες is used for all genders, e.g. σκύλωνες # Common Modern Greek σκύλων “of the dogs” (cf. Alexakis 2005), while in Samos, the Sporades and northern Euboea the suffix -ούνις [*-ών(ε)(ς)] is primarily used for neuter nouns, e.g. παιδιούνις # Common Modern Greek παιδιών “of the children” (Kretschmer 1905).

These changes are clear instances of contamination and do not reflect accusative-genitive syncretism (cf. Mertyris 2013); according to Goddard (1989) and Hock & Joseph (2009: 163), the phenomenon of contamination involves non-systematic analogical changes that usually affect lexical or morphological forms with a synonymous, antonymous or ordinal relationship.

Thus, this presentation aims to examine the exact origin of these bizarre genitive forms that resemble accusatives and provide a systematic analysis of the convergent development of the different instances of morphological contamination in various dialects of the Greek-speaking world.

References

- Alexakis N. 2005: Παρατηρήσεις στη φωνητική, τη μορφολογία και τη σύνταξη του Κερκυραϊκού ιδιώματος. *Studies in Greek Linguistics* 25: 19-30.
- Goddard I. 1989: Contamination in Morphological Change in Algonquian Languages. In Aertsen H. & R. Jeffers (eds), *Historical Linguistics 1989: Papers from the 9th International Conference on Historical Linguistics*: 129-140.
- Hock H. & B. Joseph 2009: *Language history, language change and language relationship: An introduction to historical and comparative linguistics*. Berlin; New York: Mouton de Gruyter. [second edition]
- Kretschmer P. 1905: *Der heutige Lesbische Dialekt verglichen mit den übrigen nordgriechischen Mundarten*. Wien: A. Holder; Liechtenstein.
- Kontosopoulos N. 2008 [1981]: *Διάλεκτοι και ιδιώματα της Νέας Ελληνικής*. Athens: Grigoris. [fifth edition]
- Mergianou A. 2000: Οι γκρεκάνοι και η γραμματική τους. *Νεοελληνική Διαλεκτολογία Γ': πρακτικά τρίτου Διεθνούς Συνεδρίου Νεοελληνικής Διαλεκτολογίας, Κάλυμνος 20-23 Οκτωβρίου 1998*: 141-150. Athens: Academy of Athens.
- Mertyris D. 2013: Accusative-genitive syncretism in the nominal inflection of Modern Greek dialects. *Proceedings of the 5th International Conference on Modern Greek Dialects and Linguistic Theory*: 335-352.

16.30-17.00

**Ο πρώτος ηλεκτρονικός διαλεκτικός χάρτης στην Ελλάδα:
ο χάρτης της Λέσβου**Ράλλη Αγγελική & Βάσω Αλεξέλλη
Πανεπιστήμιο Πατρών

Η δημιουργία *διαλεκτικών χαρτών* (dialectal maps) ξεκίνησε ήδη από το 19^ο αιώνα (βλ. Chambers & Trudgill 1998) και πολλές χώρες διαθέτουν πλέον *διαλεκτικούς άτλαντες*, είτε σε έντυπη είτε σε ηλεκτρονική μορφή.

Στόχος της ανακοίνωσης αυτής είναι η παρουσίαση του πρώτου και, προς το παρόν, μοναδικού ηλεκτρονικού διαλεκτικού χάρτη για τα ελληνικά δεδομένα, ο οποίος αφορά τη γλωσσική ποικιλία της Λέσβου. Η υλοποίησή του εντάσσεται στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος «Καταγραφή, μελέτη και χαρτογράφηση των ιδιωμάτων της Λέσβου», με επιστημονική υπεύθυνη την καθ. Αγγελική Ράλλη, το οποίο χρηματοδοτείται από τη Γενική Γραμματεία Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Ο διαλεκτικός χάρτης της Λέσβου περιλαμβάνει συνολικά εβδομήντα μία (71) περιοχές, στις οποίες εξετάζεται η παρουσία πενήντα δύο (52) γλωσσικών φαινομένων, κατανεμημένα σε τέσσερα επίπεδα γλωσσολογικής ανάλυσης (μορφολογία, μορφοσύνταξη, φωνολογία, λεξιλόγιο), ενώ για κάθε ένα από αυτά διατίθεται περιγραφή, ώστε να είναι άμεσα προσβάσιμα τόσο σε διαλεκτόφωνους όσο και σε μη διαλεκτόφωνους χρήστες. Τα αποτελέσματα που συγκεντρώθηκαν μέσω ερωτηματολογίων αποτυπώνονται στο χάρτη μέσω συμβατικών ενδείξεων με τις οποίες ο επισκέπτης πληροφορείται για την ύπαρξη και την ποσοστιαία εμφάνιση του κάθε φαινομένου ανά περιοχή και συνοδεύονται από ηχητικά αρχεία προκειμένου να δίνεται με ακρίβεια η προφορά του υπό εξέταση υλικού.

Το υλικό που αποτέλεσε τη βάση για την επιλογή των φαινομένων αντλήθηκε από προφορικές πηγές του Εργαστηρίου Νεοελληνικών Διαλέκτων του Πανεπιστημίου Πατρών καθώς και από γραπτά κείμενα σχετικά με τη διάλεκτο (Αναγνώστου 1903· Σακκάρης 1940· Ράλλη 2016). Τα φαινόμενα ελέγχθηκαν με ερωτηματολόγια τα οποία διανεμήθηκαν σε τουλάχιστον 6 πληροφορητές από όλες τις υπό εξέταση περιοχές, οι οποίοι ήταν μόνιμοι κάτοικοι των υπό εξέταση περιοχών, άνω των εξήντα ετών, άνδρες και γυναίκες, με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο.

Ο διαλεκτικός χάρτης της Λέσβου είναι διαθέσιμος στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα και όλοι οι χρήστες έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε αυτόν μέσω διαδικτύου, από τον σύνδεσμο: <http://lesvos.lmgd.philology.upatras.gr/?q=el/perioxes-raw&idiwma=39>.

Βιβλιογραφία

- Αναγνώστου, Σ. (1903). *Λεσβιακά, ήτοι συλλογή λαογραφικών περί Λέσβου πραγματειών*. Αθήνα.
Chambers, J. K. & Trudgill, P. (1998). *Dialectology*. Cambridge University Press.
Ράλλη, Α. (2016). *Λεξικό της διαλέκτου Κυδωνιών, Μοσχονησίων και Βορειοανατολικής Λέσβου*. Αθήνα: Ίδρυμα Ιστορικών Μελετών.
Σακκάρης, Γ. (1940). Περί της διαλέκτου των Κυδωνιέων εν συγκρίσει προς τας Λεσβιακάς. *Μικρασιατικά Χρονικά* 3. Αθήνα.

11.00-11.30

Greek in contact

Baltazani Mary, Joanna Przedlacka & John Coleman
University of Oxford

The field of historical acoustic phonetic studies has become increasingly popular in the past decade, with most studies concentrating on segmental aspects of speech, especially vowels (see for example, Harrington et al. 2000; Hawkins & Midgley, 2005; Wikström, 2013). In this paper we present a new project that seeks to expand this line of inquiry by examining the diachronic development of intonation. We will investigate how contact between ethnic groups influences regional dialects, especially their intonation patterns.

In the initial phase we focus on the comparison of the intonation patterns of Greek, Turkish and the Asia Minor Greek-Turkish contact varieties based on archival speech material recorded during the first decades of the 20th century. The choice of this particular place and time is motivated by the cohabitation and complex pattern of social interactions of Greek and Turkish ethnic groups, which gave rise to an intricate combination of linguistic features at all levels, including, very prominently, intonation.

To date there have been a fair number of investigations on the syntactic, morphological and phonological levels of Asia Minor varieties from that period (among many others, Dawkins, 1916; Drettas 1997; Janse 1998; Karatsareas 2016; Mackridge, 1987; Ralli 2012; Revithiadou et al 2012; Sitaridou, 2014; Tompaidis, 1988) but no phonetic investigation of speech has been attempted to our knowledge.

Our method of investigation into how contact influences the intonation patterns of these regional dialects involves acoustic and statistical modelling of speech from the recent and distant past based on archival sound recordings. This is an exciting new avenue of research and is a current, ongoing focus of the (**** anonymised) Phonetics Laboratory research. This research agenda is methodologically and theoretically novel: traditional diachronic investigations assemble evidence for language change based on comparisons in the lexicon or the details of vowels and consonants, based on written sources or phonetic transcriptions. We focus instead on the (quantitative) acoustics of intonation, a pioneering direction in historical linguistics, to compare the intonation of the contact varieties with the one of Standard Greek and Turkish of the same period.

We envisage three types of impact of this research. The first one will be to build a speech corpus: we will search disparate sources and gather hard to find materials for a database of archival recordings accessible to the research community. The second is methodological in nature: as explained above we attempt to apply novel methods to approach diachronic investigations. Finally, the third type of impact is theoretical in nature aiming to shed light to questions such as: What is the role of long-term language contact in intonation change? How long can the influences of one language on another last? What aspects of intonation are subject to variation? What is its rate of change? Is it subject to the same principles and processes that drive diachronic change of consonants and vowels, such as assimilation, deletion, epenthesis, metathesis, fortition and lenition?

References

- Dawkins, R.M. 1916. *Modern Greek in Asia Minor. A study of dialect of Silly, Cappadocia and Pharsa*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Drettas, G. 1997. *Aspects pontiques*. Publié avec le concours du Centre National du Livre. Association de recherches pluridisciplinaires.
- Hawkins, S. & Midgley, J. 2005. Formant Frequencies of RP Monophthongs in Four Age Groups of Speakers, *JIPA* 35:2, 183-199.
- Harrington, J., Palethorpe, S. & Watson, C. 2000. Monophthongal Vowel Changes in Received Pronunciation: An Acoustic Analysis of the Queen's Christmas Broadcasts, *JIPA*, 30:1-2, 63– 78.

- Janse, M. 1998. Cappadocian Clitics and the Syntax-Morphology Interface. Brian D. Joseph, Geoffrey Horrocks & Irene Philippaki-Warbuton (eds.): *Themes in Greek Linguistics II* (Current Issues in Linguistic Theory, 159). Amsterdam: Benjamins. 257–281.
- Karatsareas, P. 2016. Convergence in word structure: revisiting agglutinative noun inflection in Cappadocian Greek *Diachronica* 33 (1) 31-66 0176-4225.
- Mackridge, P. 1987. Greek-Speaking Moslems of North-East Turkey: Prolegomena to Study of the Ophitic Sub-Dialect of Pontic. *Byzantine and Modern Greek Studies* 11: 115–137.
- Ralli, A. 2012. Morphology in language contact: verbal loanblend formation in Asia Minor Greek. In M. Vanhove et al. eds. *Morphologies in Contact*, 177–194.
- Revithiadou, A., V. Spyropoulos & K. Kakarikos. 2012. Η ταυτότητα της οφίτικης ποντιακής: Μια γλωσσολογική μελέτη των πηγών και ομιλητών της. [The identity of Ofitika Pontic: A linguistic study of its sources and its speakers.] *The Centre for Asia Minor Studies Bulletin*, vol. 17, 217-275. Centre of Asia Minor Studies, Athens.
- Sitaridou, I. 2014. The Romeyka Infinitive: Continuity, Contact and Change in the Hellenic varieties of Pontus. *Diachronica* 31.1, 23-73.
- Tompaids, D.E. 1988. *The Pontic Dialect*. Athens: Archeion Pontou.
- Wikström, J. 2013. An acoustic study of the RP English LOT and THOUGHT vowels. *JIPA* 43, 37-47.

11.00-11.30 Η παραγωγή των έρρινων φωνηέντων /ɛ̃/ και /ã/ της γαλλικής από ομιλητές της κυπριακής ελληνικής: φωνολογικές παρεμβολές της Γ1

Kakoyianni-Doa Fryni, Monique Monville-Burston, Nathalie Christoforou & Spyros Armostis

University of Cyprus & Cyprus University of Technology

Η παραγωγή των έρρινων φωνηέντων αποτελεί μία από τις δυσκολίες κατά την εκμάθηση της γαλλικής ως ξένης γλώσσας, δεδομένης της τυπολογικής σπανιότητας τέτοιων φωνηέντων (βλ. π.χ. Maddieson 2009) καθώς και της περιπλοκότητας που δημιουργούν στο φωνηεντικό σύστημα της γαλλικής (Coupe *et al.* 2010). Οι μαθητές της γαλλικής των οποίων η μητρική γλώσσα δεν περιλαμβάνει έρρινα σύμφωνα παράγουν τα γαλλικά έρρινα φωνήεντα με διάφορους τρόπους: (α') με «συμφωνοποίηση» τους, δηλαδή με ανάπτυξη ενός έρρινου συμφώνου μετά το έρρινο φωνήεν, π.χ. [ã̃n] (Detey *et al.* 2010, Lauret 2007)· (β') με απορρινικοποίηση, π.χ. [a]· και (γ') με παραγωγή όντως έρρινων φωνηέντων αλλά διαφορετικής ποιότητας από το φωνήεν-στόχο, π.χ. [ã] ως πραγμάτωση του /ɛ̃/ (Kakoyianni-Doa & Monville-Burston 2015). Οι πιο πάνω πραγματώσεις μπορεί να συνδυάζονται μεταξύ τους ποικιλοτρόπως: για παράδειγμα, συχνά η απορρινικοποίηση συνδυάζεται με την ανάπτυξη ενός έρρινου συμφώνου, π.χ. [an].

Η παρούσα μελέτη εστιάζει στην παραγωγή των γαλλικών φωνηέντων /ɛ̃/ και /ã/ από φυσικούς ομιλητές της κυπριακής ελληνικής, οι οποίοι φοιτούσαν στο Τμήμα Γαλλικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Συγκεκριμένα, διενεργήσαμε έρευνα μακράς διάρκειας σε δύο στάδια: (α') κατά το 2^ο έτος των προπτυχιακών σπουδών τους, όπου βρίσκονταν σε επίπεδο A2–B1· και (β') κατά τη φοίτησή τους σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών, όπου βρίσκονταν σε επίπεδο B2–C1.

Τα αποτελέσματα δεν κατέδειξαν σημαντική βελτίωση στην παραγωγή των /ɛ̃/ και /ã/ ανάμεσα στα δύο στάδια. Η σωστή παραγωγή τους εξαρτάτο από το άτομο, τη θέση στη λέξη και πιθανόν τη συχνότητα χρήσης της λέξης. Η ποιότητα των φωνηέντων πολλές φορές συνέπιπτε με το κεντρικό [e] της ελληνικής, ειδικά για το /ɛ̃/. Επίσης, όπως αναμενόταν, συχνά ένα πρόσθετο έρρινο σύμφωνο εμφανιζόταν φωνητικά μετά τα υπό εξέταση φωνήεντα. Σε αρκετές περιπτώσεις, παρόλο που δεν προφερόταν κάποιο έρρινο σύμφωνο, αυτό υπήρχε ωστόσο φωνολογικά, αφού προκαλούσε διπλασιασμό του επόμενο εξακολουθητικού συμφώνου κατά τους κανόνες της κυπριακής φωνολογίας. Ο εντοπισμός τέτοιων

παρεμβολών της Γ1 φωτίζουν αθέατες όψεις του τρόπου αναπαράστασης φωνημάτων της Γ2 στη διαγλώσσα των μαθητευομένων.

Βιβλιογραφία

- Coupé C., Marsico E. & Pellegrino F. (2010). Les systèmes sonores des langues comme systèmes complexes. In: Weisburg, G., Zwirn, H. (dir.) *Qu'appelle-t-on aujourd'hui les sciences de la complexité ? Langages, réseaux, marchés, territoires*. Paris : Vuibert, 37-65.
- Detey, S., Racine, I., Kawaguchi, Y., Zay, F., Buehler, N., Schwab, S. (2010). Evaluation des voyelles nasales en français L2 en production : de la nécessité d'un corpus multitâches. In : Neveu, F., Muni Toke, V., Durand, J., Klingler, T., Mondada, L., Prévost, S., Actes du *Congrès Mondial de Linguistique Française*. Paris : Institut de Linguistique Française, 1289-1301.
- Kakoyianni-Doa, F., Monville-Burston, M. (2015). La voyelle [ɛ̃] chez les apprenants hellénophones. Communication présentée au colloque *Enseigner le français langue étrangère à des apprenants natifs de langues MODIMES*. Université de Poitiers, 24-25 sept.
- Lauret, B. (2007). *Enseigner la prononciation du français : questions et outils*. Paris : Hachette.
- Maddieson, I. (2009). *Patterns of Sounds*. Cambridge : CUP.

11.00-11.30

Perception of vowels across Greek dialects

Lengeris Angelos
University of Kent

While many studies have shown that the acoustic characteristics of vowels in a language may differ across dialects (e.g. Clopper et al. 2005), research on the perception of vowels is very limited. With respect to Greek, previous work has examined vowel perception in the standard (SMG) variety, showing that vowels are well separated from one another (Botinis et al., 1997; Haws & Fourakis, 1995).

This study examined the perceptual spaces of SMG and two regional dialects, namely Cretan Greek (a Southern dialect) and Kozani Greek (a Northern dialect). Ten native speakers (5 female, 5 male) from Athens, Crete and Kozani were tested (30 participants in total, mean age = 62 years). Participants followed a method-of-adjustment procedure (Evans & Iverson, 2007) whereby they chose best exemplar locations (prototypes) for the five Greek vowels /i, e, a, o, u/ in a 5-dimensional space that included F1 and F2 formant movement (i.e. onset and offset of the F1 and F2 formant frequencies) as well as duration. The stimuli consisted of synthesized vowels in a naturally produced /pVta/ context (stressed on the first syllable) embedded in a carrier sentence Πες ___ ξανά 'say ___ again' spoken by a native speaker of their dialect. The synthesized stimulus set contained 109,374 vowels for each dialect. Participants were able to find their best exemplar locations of Greek vowels from the large available stimulus set after just 175 trials (35 trials for each vowel) in less than an hour.

The results confirmed that Greek vowels are well separated in the perceptual space. At the same time, cross-dialectal differences were found in terms of (i) the precise positioning of vowels in the perceptual space, (ii) the distances between vowels, and (iii) the total space area covered by each dialect. For example, the SMG system was the most symmetrical and expanded system compared to the systems of Crete and Kozani and the best exemplar locations for /e/ and /o/ were closer to /a/ than to /i/ and /u/ in Crete compared to SMG and Kozani. The organisation of perceived vowel space therefore seems to be dialect-specific, a finding consistent with production studies (e.g. Clopper et al., 2005; Trudgill, 2009).

References

- Botinis, A., Fourakis, M., and Hawks, J. W. (1997). A perceptual study of the Greek vowel space using synthetic stimuli. *5th European Conference on Speech Communication and Technology*, Rhodes, Greece.

- Clopper, C., Pisoni, D., and de Jong, K. (2005). Acoustic characteristics of the vowel systems of six regional varieties of American English. *Journal of the Acoustical Society of America*, 118, 1661-1676.
- Evans, B. G., and Iverson, P. (2007). Plasticity in vowel perception and production: A study of accent in young adults. *Journal of the Acoustical Society of America*, 121, 3814-3826.
- Haws, J. W., and Fourakis, M. (1995). The perceptual Vowel spaces of American English and Modern Greek: A comparison. *Language and Speech*, 38, 237-252.
- Trudgill, P. (2009). Greek Dialect Vowel Systems, Vowel Dispersion Theory, and Sociolinguistic Typology. *Journal of Greek Linguistics*, 9, 165-182.

11.00-11.30

Phonological and morphological aspects of Rhodian Greek: A corpus-based study

Nikolou Kalomoira & Katerina Frantzi
University of the Aegean

Rhodian Greek (RhoG) is a Dodecanesian variety that belongs to the south-eastern dialectal zone, presenting all the typical phonological and morphosyntactic features associated with this area. RhoG is spoken in the island of Rhodes and it is characterized by a number of archaic linguistic features that are still maintained at all levels of grammar (Browning 1969, Kontossopoulos 2000). In this study we examine the most salient phonological and morphological phenomena of present day RhoG that are not attested in Modern Greek, drawing on authentic speech data collected in three villages of the western part of the island, namely Ialysos, Damatria and Kalavarda. For the purpose of this study, we have designed and compiled a corpus of 17.660 tokens based on fieldwork recordings elicited from a group of elderly speakers of the dialect (range 66-85 years). In order to explore the frequency of appearance of dialectal features, we have applied corpus linguistic techniques for the semi-automatic extraction of the structures under investigation. These features include, for example, the deletion of intervocalic voiced fricatives (1), the palatalization and affrication of velar consonants before the front vowels /i/ and /e/ (Tsopanakis 1940) (2), the presence of geminates either word-internally (3a) or across word boundaries (3b), the retention of the final /-n/ (Newton 1972, Trudgill 2003) in the nouns, adjectives and verb forms (4), the preservation of the archaic 3rd person plural verbal inflectional suffixes /-usi(n)/ and /-asi(n)/ (5), the use of the syllabic augment /e-/ in the formation of past tenses (2b, 5b). All data below are taken from our corpus:

	<u>RhoG</u>	<u>Standard Greek</u>	
(1)	a. eléame b. aerfós	léyame aðerfós	‘say-PAST.1PL’ ‘brother’
(2)	a. yalatáei b. eteérðizes	yalatáci cérðizes	‘milk- DIMINUTIVE’ ‘win-PAST.2SG’
(3)	a. níffi b. en nomízo	nífi ðe nomízo	‘bride’ ‘NEG think-PRES.1SG’
(4)	a. íçen b. krasín	íçe krasí	‘have-PAST.3SG’ ‘wine’
(5)	a. kámnusi b. efitévasi	kánun fitévan	‘do-PRES.3PL’ ‘plant-PAST.3PL’

The aim of a synchronic investigation of the reported dialectal phenomena is twofold. It is interesting from the descriptive view in order to determine the actual state of the

contemporary RhoG dialect while it is still ‘alive’. From a methodological point of view, the present study contributes to the growing body of literature that employs the methodological tools of corpus linguistics to measure and model degrees of dialectal variation (Kolbe 2012). The use of computational techniques provides efficient, systematic and precise information which is otherwise unavailable on the basis of human judgment alone (O’Keeffe & McCarthy 2012).

References

- Browning, R. (1969). *Medieval and Modern Greek*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kolbe, D. (2012). Corpus analysis in dialectology. In C. A. Chapelle (ed.), *Encyclopedia of Applied Linguistics*. Blackwell Publishing.
- Kontossopoulos, N. (2000). *Dialekti kai idiomata tis Neas Ellinikis*. Athens: Ekdoseis Grigori.
- Newton, B. (1972). *The generative interpretation of dialect: A study of Modern Greek phonology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- O’Keeffe, A. and M. McCarthy (2012). *The Routledge Handbook of Corpus Linguistics* (Routledge Handbooks in Applied Linguistics). New York: Routledge.
- Trudgill, P. (2003). Modern Greek dialects: A preliminary classification. *Journal of Greek Linguistics*: 45-64.
- Tsopanakis, A. (1940). *Phonétique des parlers de Rhodes*. Athen: Byzantinisch-Neugriechischen Jahrbücher Beiheft.